

GÖR ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR

**NYCKLAR TILL ATT UTRUSTA, MOTIVERA
OCH UTMANA GUDS FOLK ATT
FULLBORDA HANS PLAN FÖR
DERAS LIV**

Av Russ Tatro

LIVING WORD MISSIONS

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ATT GÖRA ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR BÖRJAR MED ATT UPPFYLLA GUDS BEFALLNINGAR.

Lita på Gud

Gud önskar att få en sak från det han har skapat: Kärlek

GUD SKAPADE MÄNNISKAN MED FRIHET ATT VÄLJA

Människor har rätt att acceptera eller förkasta Jesus.

Människor har fått en fri vilja att välja om de vill tro på Guds Ord eller ej.

ATT VARA LEDD AV ANDEN.

Du måste umgås med Gud.

MISSIONSBEFÄLLET: NYA TESTAMENTETS UPPDRAG

Två uppdrag

En lärjunge är en disciplinerad Jesu efterföljare

Troende föds, men lärjungar görs.

ATT GÖRA LÄRJUNGAR

Ditt huvudsakliga mål som missionär är att göra dig själv överflödig.

Du måste investera av dig själv i andra

Jesus var den störste missionären av alla. Vi ska följa hans mönster.

MISSIONÄRENS ROLL

Gud sänder missionärer som katalysatorer

En missionärs jobb är att träna, utrusta, ge verktyg till människor och lyfta dem upp till en ny nivå.

Fallgropar

DU KAN INTE GE VAD DU INTE HAR.

Du måste vara förberedd

Du måste vara disciplinerad

VARFÖR EN DEL MISSIONÄRER MISSLYCKAS

**De har inte lärt sig kulturen eller språket
De har aldrig identifierat sig själva med kulturen
De har valt fel människor att träna och arbeta tillsammans med
HUR GÖR MAN ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR?**

Du måste ha en himmelsk vision.

Gör inte egna tillägg till den vision du har fått

Få människor att haka på den himmelska visionen

Välj ut rätt folk baserat på Guds utgångspunkt, inte världens

Ditt mål är att göra lärjungar.

Sök Guds plan för att fullfölja den vision som Han har gett dig

Stanna på den andliga knivsudden

Både den andliga och den praktiska sidan är viktig

KULTURELL IDENTIFIKATION

Tala deras språk

Var en av dem

Ät vad som sätts framför dig

Kolonialism och Isolering

Vikten av självkontroll

Ställ frågor

Isolera dig inte

Skaffa vänner

DIN FUNKTION I KRISTI KROPP

DU MÅSTE VARA STARK OCH VID GOTT MOD

**ATT GÖRA ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR MÅSTE VARA
GRUNDAT PÅ ORDET**

ANDLIG FOKUSERING KONTRA NATURLIG FOKUSERING

OLIKA SÄTT ATT FUNGERA

**LEDARSKAPSTRÄNING: ATT VIDAREBEFORDRA AV SIG SJÄLV
SÅ ATT DET PÅVERKAR DEM MAN TRÄNAR**

FÖRKASTA INTE NÅDEN.

**NYCKELN TILL LEDARSKAP: NÖDVÄNDIGHETEN AV ATT VARA
ETT EXEMPEL**

LEDARSKAP: BEHOVET AV SYSTEMATISK ORGANISATION

EN DEFINITION AV LEDARSKAP

Delegera Ansvar

Personligt

ERSÄTT INTE GULD MED KOPPAR

Ett annat misstag

TIDSPLANERING

Undersök garderoberna

Befordran - Mer ansvar

GÖR ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR: SAMMANFATTNING

ATT GÖRA ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR BÖRJAR MED ATT UPPFYLLA GUDS BEFALLNINGAR.

”Efter Herrens tjänare Moses död sade Herren till Josua, Nuns son, Moses tjänare: ’Min tjänare Moses är död; så stå nu upp och gå över denna Jordan, du med allt detta folk, in i det land som jag vill giva dem, giva åt Israels barn” (Jos 1:1-2).

Lita på Gud

Josua fullföljde Guds direktiv, Guds mandat. Han var på uppdrag från Gud. Historien är välkänd. Gud hade befriat Israels barn från Egypten genom Moses. Trots det hade de aldrig kommit ända in i det förlovade landet. Deras upplevelser i öknen var en direkt effekt av deras brist på förtröstan och tro på Gud. Om man tittar på berättelsen om de tolv männen som sändes in i Kanaan för att spionera och vilken effekt deras rapport hade, så ser man hur deras brist på tro på Gud gjorde att de fick vandra omkring i ödemarken i fyrtio år (4 Mos 13). Den generationen kom aldrig in i det land som Gud hade lovat dem; de dog i öknen (undantaget Josua och Kaleb).

Anledningen är enkel: De litade inte på Gud. Orsaken till deras uppror och olydnad var otro. De trodde inte att Gud skulle göra det han sa. Gud sa att han skulle ta dem in, men de trodde inte på det. Deras otro manifesterades genom uppror. På grund av deras brist på tro, förtröstan och övertygelse på att Gud skulle göra det han sagt, tillät han att de dog i öknen. Samma sak gäller även idag.

Gud kommer att tillåta att människor dör i öknen om de inte litar på honom och inte gör saker på hans sätt. T.ex. Gud tillåter muslimer att gå förlorade om de inte accepterar Jesus. Det betyder inte att han vill det, men han låter det ske. Han har gett människan en fri vilja. Vi är fria moraliska varelser som kan välja att ta emot Kristus eller att förkasta honom. Har du någonsin tänkt: ”Varför har Gud gjort det på det här sättet? Varför låter Gud miljoner människor komma till helvetet?”

Gud önskar att få en sak från det han har skapat: Kärlek

Vad är det som Gud vill ha från sina barn? Han vill ha vår kärlek. Gud behöver inte våra pengar. Kyrkan behöver dina pengar, men inte Gud. Gud behöver inte din talang eller förmåga. Gud vill ha din kärlek. Många av er har barn, och ni vet att det finns bara en sak som vi föräldrar vill ha och det är kärlek.

Ibland när jag och min familj är ute och reser brukar vår äldsta dotter, som är väldigt medveten och disciplinerad, ge mig en dollar till bensin av sin veckopeng. Behöver jag hennes pengar? Jag har det bra ekonomiskt; jag behöver inte min dotters pengar. Vad är det enda som jag vill ha av min dotter? Att hon ska gå den utbildning som jag vill att hon ska gå? Att hon ska bli läkare? Är det min önskan för henne? Nej! Min enda önskan är att hon ska älska mig frivilligt. Som förälder vill jag att mina barn ska komma springande mot mig efter en dags hårt jobb, krama mig och hoppa upp i mitt knä. Jag behöver inte deras pengar eller talanger. Allt jag vill ha är deras kärlek. Det är också allt Gud vill ha från sin skapelse.

”Sanna tillbedjare ska tillbedja Fadern i ande och sanning; ty sådana tillbedjare vill

www.livingwordmissions.org

Fadern ha. Gud är ande, och de som tillbedja honom måste tillbedja i ande och sanning” (Joh: 4:23-24).

Johannes kapitel fyra talar om för oss att Gud är Ande och söker människor som vill tillbe honom. Han söker människor som vill ge honom sin kärlek och tillgivenhet. Det är hans längtan. Det finns bara ett sätt som du kan få sann kärlek i ditt liv. Det är av fri vilja. Det måste vara frivilligt. Om jag sa till mina barn ”älska mig, älska mig” och de, precis som dockor svarade ”vi älskar dig, pappa, vi älskar dig, pappa”, så skulle de till slut vända sig om och säga, ”Pappa, vi älskade dig aldrig, men du tvingade oss att älska dig”.

GUD SKAPADE MÄNNISKAN MED FRIHET ATT VÄLJA

Gud vill ha en sak av mänskligheten. Kärlek. Han vill att vi ska älska honom, och du kan bara ha sann kärlek om du har möjlighet att välja själv. Det måste finnas en möjlighet att välja om man vill älska eller inte. Om det inte finns valmöjlighet kan det inte finnas sann kärlek.

Människor har rätt att acceptera eller förkasta Jesus.

Gud var tvungen att skapa människan med en fri vilja för att kunna få det som han ville ha, nämligen sann kärlek. Därför har människan också rätt att acceptera eller förkasta Jesus. Det för oss tillbaka till berättelsen om Israels barn i öknen. På grund av att Gud hade gjort människan till en fri moralisk varelse, dog Israels barn i öknen på grund av deras eget val att inte lita på Gud och tro på honom.

Människor har fått en fri vilja att välja om de vill tro på Guds Ord eller ej.

Gå tillbaka till Jos.1. Josua förbereder sig för att leda nästa generation av Israels barn in i löfteslandet efter fyrtio år i öknen. Josua och Kaleb hade varit med i det team av spejare som hade fått i uppdrag att gå in och undersöka landet och bedöma eventuella fiender. Alla spejarna kom tillbaka med samma rapport, men de hade olika val att göra angående rapporten (4 Mos.13). Det var ingen ond rapport, men det var deras brist på tro på den Gud som de tjänade som gjorde den negativ. Det är inte fel att erkänna en svårighet eller en svår situation. Många människor idag vill inte erkänna att de har problem, de förnekar den situation som de kämpar med. "Jag är helad, jag är helad. Cancer attackerar inte min kropp. Jag är inte sjuk." Du är attackerad; att förneka ett problems existens gör inte att det försvinner. Det är okej att erkänna den situation du är i.

Josua och Kaleb gav samma rapport som de andra, men de valde att lita på Gud mitt i alltsammans. Det var skillnaden mellan dem och de andra spejarna. "Cancer attackerar mig, men det är inte mitt. Ja, det attackerar mig, men jag strider trons kamp mot det. Jag tar inte emot det utan det är något som jag måste ta itu med." Ser du skillnaden? Erkänn en situation och använd sen din tro. De andra tio spejarna erkände situationen, men de använde inte sin tro.

Kaleb: "Låt oss ändå draga ditupp och intaga det, ty förvisso ska vi bli det övermäktiga" (4Mos.13:31b).

De tio spejarna: "Vi kan inte draga upp mot detta folk, ty de är oss för starka. Det land som vi har genomvandrat och bespejat, är ett land som förtär sina inbyggare, och alla människor som vi där såg, var resligt folk. Vi såg där jättarna, Anaks barn, av jättestammen; vi tyckte då att vi själva var som gräshoppor, och sammalunda tyckte de om oss" (4 Mos 13:32-34).

Israels barn: "O, att vi hade fått dö i Egyptens land, eller att vi hade fått dö här i öknen! Varför vill då Herren föra oss in i detta andra land, där vi måste falla för svärd och där våra hustrur och barn ska bli fiendens byte? Det vore förvisso bättre för oss att vända tillbaka till Egypten. Låt oss välja en anförare och vända tillbaka till Egypten" (4 Mos 14:2-4).

Josua och Kaleb: "Det land som vi har genomvandrat och bespejat är ett övermåttan gott land. Om Herren har behag till oss, så ska han föra oss in i det landet och giva det åt oss - ett land som flyter av mjölk och honung. Allenast må ni inte sätta er upp emot Herren; och för folket i landet må ni inte frukta, ty de ska bli som en munsbit för oss. Deras beskärm har vikit ifrån dem, men med oss är Herren; frukta inte för dem" (4 Mos 14:7-9).

De tio spejarna hade gett upp innan striden ens hade börjat. "Ve oss! Vi är som gräshoppar i deras ögon." I verkligheten var detta folk rädda för dem eftersom de hade hört berättelser om vad Gud hade gjort när han tog ut Israels folk ur Egypten och delade Röda havet. Josua och Kaleb berättade för folket att deras fiender var svaga och inte hade något försvar. Ändå valde folket att inte tro på Gud; de såg bara på de naturliga omständigheterna och bestämde sig för att inte lita på Honom. De fick betala ett högt pris för sin olydnad, och det priset reflekteras genom deras vandring genom öknen.

Israeliterna ville inte ens omskära sina söner när de vandrade i öknen. Det var ett förbund som Gud hade ingått med Abraham (1 Mos 17:10-14). Deras vägran att fullgöra det som ingick i förbundet visar oss hur hårdhärtade och upproriska de hade blivit, och hur lite de ville lita på Gud. Det är likadant idag. Människor har kommit så långt bort från Gud och blivit upproriska och hårdhärtade. De är emot Gud och inser inte vad de gör. Det är ett dyrt misstag.

ATT VARA LEDD AV ANDEN.

”Ty alla de som drivas av Guds Ande, de är Guds barn” (Rom 8:14).

Kom Moses in i löfteslandet? Nej. Varför? Han var olydig mot det Gud bad honom att göra. Gud sa till honom att tala till klippan i Meriba för att få vatten (4 Mos 20). Istället slog han på den. Hade han slagit på en klippa för att få vatten tidigare? Ja, i 2 Mos 17 kan man läsa om när han slog på en klippa enligt Guds befallning. Han hade också slagit på andra saker enligt Guds befallning: Röda havet, för att komma över det och Nilens vatten, för att göra det till blod. Efter Guds befallning hade han använt sin stav vid ett flertal tillfällen.

Detta är en värdefull lärdom. Bara för att det fungerade på ett sätt igår, betyder det inte att det är Guds vilja idag. Bli inte förtjust i rutiner och idéer bara för att de har fungerat för dig tidigare. Gud begär av oss att vi ska höra från Honom dagligen. Du måste vara ledd av Hans Ande och tillåta Honom att leda alla dina steg.

Du måste umgås med Gud.

Om det finns en sak som du kan lära dig och som kommer att göra dig till en effektiv och framgångsrik medlem i Kristi kropp, så är det att vara ledd av Guds Ande. För att vara ledd av Honom måste du umgås med Honom. Kom ihåg vår text för det här kapitlet: ”Ty alla de som drivas av Guds Ande, de är Guds barn” (Rom 8:14). Du kommer att vara framgångsrik om du låter den helige Ande vittna med din ande och låta Honom leda dig varje steg på vägen.

Jag fick höra i bibelskolan att om det var något vi kunde lära oss under två års bibelskola, så var det att bli ledd av Guds Ande. Om vi lärde oss det, skulle det gå bra för oss, för då skulle vi vara ledda av Guds Ande och inte av någon speciell person eller rörelse.

MISSIONSBEF ALLNINGEN: NYA TESTAMENTETS UPPDRAG

Låt oss återgå till Josua. Du kommer ihåg att han tog emot sitt uppdrag att föra Israels folk in i det förlovade landet. Du kanske säger att Josua levde under det Gamla Testamentets tid; det Gamla förbundets uppdrag och vad har det med mig att göra idag. I Mark 16 finns ett svar. Vi har, som troende idag, också fått ett uppdrag, det Nya förbundets uppdrag.

”Och han sade till dem: Gå ut i hela världen och predika evangelium för allt skapat. Den som tror och blir döpt, han ska bli frälst; men den som inte tror, han skall bli fördömd.

Och dessa tecken ska åtfölja dem som tror: genom mitt namn ska de driva ut onda andar, de ska tala nya tungomål, ormar ska de ta i händerna, och om de dricker något dödande gift, så ska det alls inte skada dem; på sjuka ska de lägga händerna, och de ska då bli friska” (Mark 16.15-18).

Två uppdrag

Vad kallas detta? Missionsbefallningen. Det är mycket viktigt att man som missionär i det nya förbundet förstår sitt uppdrag. Vad förväntas man att göra när man åker till andra länder på uppdrag från Gud? Få människor frälsta? Självklart! Markus 16 bekräftar detta för oss. Låt oss titta på den andra delen av befallningen.

”Då trädde Jesus fram och talade till dem och sa: Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Gå fördenskull ut och gör alla folk till lärjungar, döpa dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens ände” (Matt 28:18-20).

Det står att vi ska göra alla folk till lärjungar. Därför måste vi få folk frälsta och sen undervisa och träna dem. Detta måste bli ditt uppdrag. Detta är ditt mål. Detta är syftet med ditt liv. Ditt uppdrag är att få människor frälsta och sen göra dem till lärjungar. Dessa två saker tillsammans måste vara ditt uppdrag. Detta är ditt mål. Få dem födda på nytt och mogna i tron så att de kan gå ut och få andra frälsta och mogna. Det är på det sättet vi kommer att vinna världen för Jesus. Alla som konfronteras med detta skriftliga mandat håller med. Trots det är detta troligen det största misslyckandet i modern mission. Många missionärer arbetar bara för att fullfölja halva missionsbefallningen. De får folk frälsta men de försummar Matteus 28:18; att göra lärjungar. Att träna andra, investera av sig själv i dem och ge dem de verktyg man själv har, leder till att fler blir lärjungar.

En lärjunge är en disciplinerad Jesu efterföljare

En lärjunge är inte bara en troende eller en omvänd, men ändå båda dessa. Han är inte bara en efterföljare till Jesus. En lärjunge är en som är disciplinerad, en disciplinerad efterföljare till Jesus.

Jag känner till många som är födda på nytt men som inte är Jesu efterföljare. Jag vet också många som är efterföljare, men som inte är disciplinerade.

Troende föds, men lärjungar görs.

En disciplinerad efterföljare måste "göras". Matteus 28 säger till oss att göra lärjungar. Omvända föds på nytt, lärjungar är gjorda. Så vårt mål är att få människor frälsta och att få dem att bli disciplinerade efterföljare till Jesus, men hur?

ATT GÖRA LÄRJUNGAR

Att göra lärjungar innebär ett antal olika saker. När du har fått en ny troende till en punkt där hans sinne är förnyat och hans handlingar visar det, var han än bor eller vad han än sysslar med, då kan du säga att du har gjort en lärjunge.

Ditt huvudsakliga mål som missionär är att göra dig själv överflödig.

Som en nytestamentlig missionär borde man göra sig själv överflödig på en plats och sedan fortsätta till nästa. Detta är omöjligt om man inte gör lärjungar; tränar någon annan att ta ens plats.

Aposteln Paulus är ett bra exempel från Nya Testamentet. Han åkte från stad till stad, predikade evangeliet och tränade människor. Han gjorde sig själv överflödig många gånger. Det är viktigt att man förstår denna typ av tjänst. Det måste vara mer än en god idé för dig; det måste bli din högsta prioritet.

Det blir uppenbart för alla om du är framgångsrik. Om ditt mål vore att måla alla soptunnor i stan rosa, skulle jag bara behöva titta på gatorna för att se om du har lyckats. Likadant är det när det gäller att göra lärjungar, och kriteriet för att ha lyckats (fått människor frälsta och gjort lärjungar) kommer alltid att vara det samma. Vem som helst kan komma och kontrollera ditt arbete.

Om vi kom till ditt land efter du har varit där ett par år, skulle vi bara behöva se på din personal för att se om du lyckats. Vem har befälet? Missionärer eller nationella ledare? Vem är i ledarställning? Vem sköter projekten? Vem sköter ljudanläggningen? Vem undervisar? Har du tränat upp lärjungar och har du investerat av dig själv i andra? Har du gjort dig överflödig?

Arbetet i Liberia är ett bra exempel. Det är stort med 1700 studenter i bibelskolan och 35 000 barn som får religionsundervisning i den offentliga skolan varje vecka. Allt sköts av liberier, inklusive ledarskapet och de som undervisar. De har sina egna fordon och utrustning. De är självförsörjande. Jag skickar inte längre några pengar till Liberia. Jag hjälper dem med böcker till bibelskolan eftersom de inte kan få tag på dem där, men de betalar sina egna löner, transporter och andra kostnader i landet. De driver arbetet, de tar besluten.

Ett annat exempel är det i Sierra Leone. Där finns en bibelskola med 1800 vuxna och en annan bibelskola med 600 barn. Dessutom har de ett extra utbildningsprogram i religion, liknande det i Liberia. Alla anställda är afrikaner. De betalar alla sina räkningar själva och är ekonomiskt självförsörjande. Jag hjälper dem bara med böcker.

Du måste investera av dig själv i andra

Detta är målet i alla de länder där vi arbetar. Vi vill träna människor, ge dem de verktyg de behöver, utrusta dem riktigt och stoppa Guds ord i dem. Om du är beredd att investera av dig själv i folket i ett land, kommer du att se dem växa och utvecklas. Det händer inte över en natt. Det krävs också disciplin från din sida för att se det hända.

Jesus var den störste missionären av alla. Vi ska följa hans mönster.

Jesus gav av sig själv till sina lärjungar. Vad var det han sa till dem efter tre och ett halvt år? "Grabbar, nu är det dags för mig att lämna er." De protesterade och sa; "Jesus, du får inte gå, du är ju den som gör alla under. Du öppnar blinda ögon. Du reser upp de döda. Vi ser upp till dig!" Trots deras protester fortsatte han att tala om för dem att det var bättre för dem att han lämnade dem.

"Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig, han skall också själv göra de gärningar som jag gör; och ännu större än dessa skall han göra. Ty jag går till Fadern"(Joh 14:12).

"Dock säger jag er sanningen: Det är nyttigt för er att jag går bort, ty om jag inte ginge bort, så kommer inte Hjälparen till er; men då jag nu går bort, skall jag sända honom till er" (Joh 16:7).

"Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda er fram till hela sanningen. Ty han skall inte tala av sig själv, utan vad han hör, allt det ska han tala; och han skall förkunna för er, vad komma skall. Han skall förhärliga mig, ty av mitt skall han ta och ska förkunna det för er" (Joh 16:13-14).

Jesus var den bästa missionären av alla, och vi borde följa hans exempel. Han tränade människor. Att utrusta, motivera, inspirera, utmana och ge människor förmågan att fullfölja Guds plan och sen låta dem göra det. Detta är mönstret, målet.

Så, hur ska vi veta om du är framgångsrik? Kommer du ihåg de rosa soptunnorna? Allt vi behöver göra är att komma och titta. Vi ser efter om du har tränat människor och sen lämnat över ledarskapet till dem som du har tränat. Vi ser om du har gett dem tillfälle att springa med visionen.

Arbetet i Liberia är större just nu än då jag bodde där. Likadant är det med Sierra Leone. Vet du vad det betyder? Gud tittade ned från himlen och sa: "Om jag bara kunde få Russ ur vägen skulle det här verkligen ta fart." Det skulle vara lätt att bli lurad att tänka att de inte skulle klara av det utan mig, men det är dumheter! Tillåt aldrig dig själv att tänka att folket inte kan klara sig utan dig. Enligt Bibeln så är vårt mål, som nytestamentliga missionärer, missionsbefallningen, som säger: få dem frälsta och tränade så att de kan fortsätta med visionen.

De nationella måste ta över visionen! Varför? Låt oss säga det så här: Vem kommer att vinna Amerika för Jesus? Tror du att Amerika kommer att vinnas av kinesiska missionärer som inte kan engelska? Nej, majoriteten av amerikanerna kommer att vinnas av andra amerikaner. Det är likadant i alla andra länder i världen. Det finns fortfarande plats för utländska missionärer, men vi måste inse vår plats och funktion i Kristi kropp.

MISSIONÄRENS ROLL

Indien kommer att vinnas av indier och Nigeria av nigerianer. Ja, vi utländska missionärer har en plats och en roll att spela i de nationer dit vi är kallade. Men om du inte inser det sanna målet med missionsbefallningen kommer du att sluta som många andra missionärer. Du kommer att starta en egen organisation, skapa dina egna gränser och regler och bete dig som om du tänker stanna där för resten av ditt liv. Du kommer att rota dig så djupt att du aldrig kommer att åka därifrån.

När du rotar dig på det sättet är det för att du vill beskydda vad du har byggt upp. Du vill beskydda och kontrollera det. Jag har varit med amerikanska missionärer i andra delar av världen som har sagt till mig: "Vi kommer aldrig att lämna över detta till de nationella, vi har sett så mycket misskötsel av det samfundet, det seminariet och det arbetet." När de lämnade över sitt arbete till de nationella föll alltihop samman. Vi kommer aldrig att lämna det ifrån oss. Vi kommer att låta dem bli involverade, men aldrig på högsta nivå, aldrig i toppen. Vi kommer aldrig att lämna över verksamheten till dem. Är de framgångsrika? Har de fullgjort missionsbefallningen? Nej!

Gud sänder missionärer som katalysatorer

Om en missionär inte ska rota sig djupt eller bygga sin egen organisation, vad ska han då göra? Han ska vara en katalysator. En katalysator är någon/något som sätter igång en process eller händelse, eller som i kemin, en massa som förändrar och ökar hastigheten så att en kemisk reaktion kan ske. Missionärer är katalysatorer med verktyg, förmåga, skicklighet och Guds nåd som får saker att ske.

En missionärs jobb är att träna, utrusta, ge verktyg till människor och lyfta dem upp till en ny nivå.

Som katalysator behöver du komma in och träna människor och få till en förändring i landets andliga tillstånd. Genom att träna och utrusta de nationella gör du det möjligt för dem att komma upp på en ny nivå. Nyligen var vi värdar för en grupp från USA som åkte till Sierra Leone för att ha några barn och ungdomskonferenser. Det var fantastiskt! Vi hade planerat flera dagars evangelisationssatsning, och som en del av det bad jag några från vår grupp att träna en mindre grupp av människor där. De hade generell utbildning med den stora grupp men la sedan ner mer tid på en mindre grupp. Jag bad gruppen från USA att ha ett par dagars kampanj för barn, men ville sen att den mindre gruppen skulle ta över. Jag bad dem att lämna manuskript, kostymer och andra saker till de nationella innan vi återvände till USA.

De gjorde precis detta och idag i Sierra Leone gör denna lilla grupp alla sina dockor och kostymer själva. De distribuerar detta ut till kyrkorna och får se en riktig väckelse; ett genombrott. Ett team som kom valde att träna upp andra hellre än att göra sin egen grej. Hade de inte gjort detta, skulle de kanske ha åkt hem i tron att de varit med på en framgångsrik missionsresa när det i själva verket varit tvärtom.

Fallgropar

Från allra första början måste du ha målet fixerat i ditt hjärta när det gäller vad du är

kallad till att göra. Om inte kommer du att rota dig så djupt att du kommer att bygga din organisation och hålla fast vid den till den grad att du aldrig kommer att släppa taget om den. Så nu i början av ditt arbete måste du säga: "Jag är en missionär enligt missionsbefallningen. Det är mitt uppdrag. Först måste jag få dem frälsta, sen måste jag träna lärjungar så att jag kan dra vidare."

Detta kan tyckas motsäga den undervisning de flesta missionärer fått, vilket säger att du måste åka ut som om det vore för resten av livet. Låt oss se på det från ett annat perspektiv. Du måste förbereda dig för en livstids kallelse, men det betyder inte att du kommer att vara på en plats och göra samma sak resten av livet. Många människor vill ha det ordnat och stabilt omkring sig. Det kan få dig att bli nöjd med hur det är och inte fullfölja den missionsbefallning Gud har gett dig.

Som missionär kan du stanna i samma land och till och med i samma stad hela tiden du är i tjänst, men din framgång kommer att mätas på samma sätt ändå. Du måste vara villig att säga: "Mitt jobb och min roll är att träna dem och om Gud vill flytta mig till en annan stad eller ett annat land eller om han vill att jag ska stanna så är jag villig att lyda." Du kan bara inte tillåta dig själv att etablera en organisation omkring dig själv där du är den som är i centrum och den som löser alla problem. Detta är en kolonial-attityd och är mycket förolämpande i de flesta länder.

Du måste hålla ditt hjärta rent. Kolla dig själv regelbundet. Påminn dig att den sanna rollen för en missionär enligt missionsbefallningen vilar på de två principer som återfinns i Markus 16 och Matteus 28. Du kan undvika fallgroparna och vara framgångsrik i det du gör om du fullföljer detta mandat till fullo.

DU KAN INTE GE VAD DU INTE HAR.

Tränandet av lärjungar grundar sig på att investera av sig själv i andra. Som vi talat om tidigare så är Jesus det bästa exemplet att följa. Han uttömde sig själv i sina lärjungar, och trots det miste han en av dem.

Du måste ha verktyg; du måste ha Ordet och du måste ha nåden över ditt liv till att göra detta. Vårt jobb är att utrusta andra. Du kan inte göra det om du inte har något att ge. Det betyder att du inte kan träna andra om du inte, vaddå? Du måste själv vara en lärjunge, en som är disciplinerad.

Förut var jag idrottsman, tränare och lärare. Jag studerade även administration och ledarskap. Mitt jobb var att vara den som gjorde saker möjliga att genomföra; den som utrustade. Jag lärde mig av denna erfarenhet och det utvecklade skickligheter hos mig som Herren har använt för sitt rike och sitt förhållande. Mitt jobb som tränare vilade på min förmåga att dra ihop folk och få dem att arbeta tillsammans i enhet. Herren kommer att använda din bakgrund. Han kommer att använda den utbildning du har. Innan du kan undervisa andra måste du själv ha kunskap på det området. Du kan inte ge vad du inte har. Därför måste du vara förberedd.

Du måste vara förberedd

1. Du måste ha Ordet.
2. Du måste ha verktygen.
3. Du måste ha något på insidan (nåd).

Du måste vara disciplinerad

1. Du måste ha Guds mål och attityder.

Oavsett vilken typ av missionsarbete du är kallad till, så är riktlinjerna för framgång desamma. Om du inte håller Guds syfte (missionsbefallningen) nära ditt hjärta, kommer du att få problem. Det spelar ingen roll om du arbetar med barn, driver ett sjukhus, har korståg eller startar bibelskolor. Kriteriet för framgång ändras aldrig. Påminn dig själv om detta ständigt .

2. Du måste själv vara en förebild för dem du tränar upp.

Du kommer att förlora din effektivitet om du själv inte lever upp till den standard som du predikar och undervisar. Du måste leva ett disciplinerat liv. Säg inte: "Gör som jag säger, inte som jag gör."

VARFÖR EN DEL MISSIONÄRER MISSLYCKAS

Fler missionärer misslyckas och lämnar fältet än de som lyckas. Därför är det viktigt att förstå några orsaker till varför missionärer misslyckas. Först kommer bristen av att hålla Guds perspektiv i centrum av sitt arbete som vi nyss har tagit upp. Den andra orsaken till misslyckande är att många missionärer har blivit "brända" av andra. De har litat på människor som sedan har ryckt undan mattan under deras fötter, bildligt talat.

"Jag har tränat en kille som nu har stuckit mig i ryggen. Nu är han emot mig. Han försöker att sabotera mitt arbete. Jag litade på den här brodern, jag jobbade med honom och nu har han problem med mig. Det är en enda röra!"

Den typen av kommentar är inte ovanlig. Det händer på hemmaplan såväl som ute på fältet. När du lägger till ett annat språk och kulturella skillnader i bilden blir möjligheten för missförstånd ännu större. Detta är väldigt sant i Afrika. De flesta av de krig som har varit där beror på språkbarriärer. Varje land som har flera språk har också problem och konflikter. Därför måste du som missionär vara medveten om de problem som kan uppstå när flera kulturer är inblandade.

Ibland kan det vara svårt nog att komma överens med folk som talar samma språk, så vad ska det då inte vara när man talar olika språk. Det låter som "rappakalja" i dina öron och hans ansiktsuttryck får dig att tänka: "Jag vet inte vad han säger men han måste ha problem!" Djävulen går rakt in genom den öppna dörren. Han försöker få till en konflikt där det egentligen inte är något problem. Än en gång; att vara medveten är det bästa försvaret mot denna typ av attack från fienden.

Så många i missionen har blivit brända och förlorat. De har misslyckats när det gäller kulturella skillnader och har sedan bestämt sig för att aldrig lämna över kontrollen till nationella ledare. Det spelar ingen roll vad du har sett som missionär; korruption, problem eller oenighet. Det är ingen acceptabel ursäkt för att inte fullfölja missionsbefallningen.

De har inte lärt sig kulturen eller språket

De har aldrig identifierat sig själva med kulturen

Precis som språk och kultur kan vara en orsak till oenighet och problem, så kan de också orsaka att missionärer blir utestängda av de nationella. Utan att du själv inser det så kan du bli avskuren från det folk som du blivit sänd till. Du har förlorat plattformen att tala in i deras liv och nation utan att veta varför eller ens att det har hänt. Hur skulle du reagera om du blev presenterad för någon från Polen eller kanske Thailand som hade bott i Sverige i tio eller femton år och bara kunde prata några ord på svenska? Du skulle förmodligen vara frestad att fråga varför de överhuvud taget kom till Sverige och varför de inte åker tillbaka hem.

Samma sak händer när missionärer åker till andra länder och aldrig på allvar försöker lära sig språket eller anpassa sig till kulturen. Det är en förolämpning mot folket. Det talar högre än vad dessa män och kvinnor säger. Om du har blivit kallad till ett folk kan du visa din uppriktighet och din kärlek till dem genom att göra dessa två saker. När de ser att du bryr dig tillräckligt för att lära dig deras språk och deras traditioner, kommer de

att respektera dig. Du kommer att få en plattform att tala in i deras liv.

De har valt fel människor att träna och arbeta tillsammans med

Ett av misstagen som görs i arbetet är att vi börjar välja ut människor som vi ska träna upp eller arbeta tillsammans med efter världens standard. Jag vet hur världen tänker. Jag har arbetat för företag i Amerika; jag var chef för ett byggföretag. Den allmänna proceduren är så här: titta på meriterna, finn ut vem som är den mest lämpliga och som har mest erfarenhet och anställ den personen. Så borde det inte gå till i Guds rike. Om vi skulle använda världens modell, tror du inte att Jesus också skulle ha använt den? Skulle han då ha valt skatteindrivare, fiskare och bönder; de outbildade? Enligt världens modell så valde han fel folk!

Jesus visste precis vad han gjorde. Han valde människor som hakade på den himmelska visionen. Samma sak var det med Josua. Om du vill titta igen i Jos 1:3-5, så ser du den vision som Gud gav. Josua måste sedan ta den visionen och överföra den till Israels folk. De var tvungna att haka på det som Gud hade gett för att framgångsrikt kunna inta landet.

Du måste finna människor som hakar på något, inte dig själv. Du kommer att misslyckas om de ser upp till din försörjning, dina hjälpprojekt, dina sjukhus eller något annat än visionen från himlen. Folket måste ansluta sig med sina hjärtan till den. Det enda i Guds rike som folk kommer att helhjärtat gå med på är en vision från himlen, inte en människas vision.

HUR GÖR MAN ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR?

Du måste ha en himmelsk vision.

I Apostlagärningarna 26:19 avslutar aposteln Paulus sin intervju med kung Agrippa med att berätta att han, Paulus, inte har varit "olydig den himmelska synen". En himmelsk vision? Enkelt uttryckt är det en vision från Gud, en som han har rekommenderat. En himmelsk vision är ledning från Gud, inte din egen plan eller vad du vill göra.

Jag är en missionär därför att Gud har lett mig till att göra detta. Angående långtidsmission säger jag så här: "Om du inte är säker, åk inte!" Just det, det var precis vad jag sa. Om du inte har det förankrat i ditt hjärta att du har en missionskallelse, försök då inte att åka ut som långtidsmissionär.

Å andra sidan så kommer en kallelse till missionsfältet inte att betyda att du kommer att veta och förstå allt med ditt förstånd. Absolut inte! Men jag visste att jag visste att jag visste att jag var kallad till missionär i Västafrika. Ingen behövde tala om det för mig. Ingen behövde ge mig ett speciellt personligt tilltal eller en profetia. Du förstår, Gud hade talat till mitt hjärta, och jag visste att jag visste. Jag förstod inte allt med mitt förstånd; jag hade inte räknat ut hur allt skulle ske, och jag visste definitivt inte hur allt skulle bli till slut. Jag visste bara att jag visste att jag visste att Gud hade placerat kallelsen att bli missionär på insidan av mig.

Jesus bor i dig och Han har bestämt vissa saker om ditt liv. Om det är sant kan Han också bekräfta det i ditt hjärta. Om du inte vet säkert i ditt hjärta, åk inte ut som missionär på lång tid. Om du inte är säker, åk inte ut! Gör istället kortare resor. Engagera dig i något projekt/arbete. Hur som helst, åk inte och försök bo i ett främmande land. Det är skillnad på att ha en börda för mission och att ha en kallelse till mission. Du kommer att bli en börda för alla om du inte är kallad. Folk som enbart har en börda för mission och hamnar på missionsfältet blir ett problem och till besvär. De kan till och med vara till mer skada än nytta. De kan skada Guds rike. Om du inte vet, åk inte.

Ledning måste komma från Herren. När jag gick i bibelskola började jag att be över vad jag skulle göra. En dag, efter att ha bett i tungor i flera timmar, talade Gud till mitt hjärta: "Liberia, Monrovia, Liberia." Det var allt jag visste och det var allt jag behövde veta. Jag berättade det för min fru, och hon kände också att det var rätt. Vi visste att vi visste "Liberia, Monrovia, Liberia." Vi gick i bibelskola i två år och människor frågade hela tiden, "Vad ska ni göra efter examen"? Vi svarade alltid "Liberia, vi ska till Liberia". Samtalen var alltid likadana. De frågade vart vi skulle och vad vi skulle göra. Jag visste inte vad, men jag visste att vi skulle åka dit. Jag sa: "Jag vet inte vad vi ska göra, men vår kallelse är att åka till Monrovia i Liberia., det är vår plats." Vi fokuserade vår blick på det.

Människor började få förtroende för oss, lita på oss. De började tro på att vi verkligen hörde från Gud. Så, efter avslutad bibelskola tog vi det första steget: vi åkte till Guatemala, Mellan-Amerika, för ett års träning. Efter att ha varit där i ett år flyttade vi till Monrovia i Liberia.

Gör inte egna tillägg till den vision du har fått

När Gud ger dig en himmelsk vision och ledning, lägg inte till något. Var säker på att du har förstått det. Detta är något som du borde stryka under med en färgad penna, glöm det aldrig! Gör inga själsliga tillägg till visionen: "Jag ska bygga upp en församling med 10 000 medlemmar" eller "Jag ska bygga sjukhus..." Du kan vara säker på misslyckande om du lägger till något till visionen.

Som jag sa tidigare, vi flyttade till Liberia. Jag klev av planet i Liberia den 21 maj 1987 utan någon som hämtade mig på flygplatsen. Jag hade ingenstans att bo, jag var alldeles ensam. Vet du vad det fick mig att göra? Be. Det är en bra sak att göra. Vi har alla en förmåga att bli bekväma; vi vill ha allt planerat, allt ska vara perfekt. Problemet är att när vi har allt "uttänkt" tenderar vi att glömma bort att låta den helige Ande leda oss dag för dag för dag.

Gud sa till mig att vandra dag för dag med honom, och när jag gjorde det fick det mig att hålla mig kvar i anden. Den helige Ande sa till mig, "Starta en bibelskola". Jag svarade, "Nej! Inte kan jag göra det. Alla vet att det är den lokala församlingen som är allt. Det är bara så Gud arbetar, genom församlingen. Om jag inte börjar med att starta en församling kommer jag att hamna i blåsväder. Jag måste börja med en lokal församling." Jag kämpade med detta i flera månader. "Starta en församling. Jag måste starta en församling. Jag kommer från en församling. Min pastor kommer att utesluta mig om jag inte startar en församling först..." Detta var de anledningar och argument jag hade. I dagens kristna värld har vi fokuserat så på den lokala församlingen. Den universella församlingen, Kristi kropp, verkar genom den lokala församlingen, visst, men Gud ger olika nåd för att nå nationerna. Allt sker inte bara genom den lokala församlingen, men det förstod jag inte då. Jag var tvungen att komma underfund med det själv.

Vi startade en samfundsberoende bibelskola som inte var knuten till någon lokal församling. Gud hade inte kallat oss att starta församlingar; Han sa till oss att starta bibelskolor och det har vi gjort. På grund av det kommer nu tusentals människor till skolan från hundratals lokala församlingar. Ingen känner sig hotad av skolan eftersom den är oberoende från både samfund som lokal församling. Församlingarna skickar sitt folk till skolan.

Herren gav mig en plan och jag höll mig till den. Han sa till mig att inte annonsera eller göra reklam för skolan i tidningar, TV eller radio. Han sa till mig att ha en låg profil så jag gjorde så. Gud gav oss hela läroplanen, termin för termin visade Han oss vilka ämnen vi skulle ha. Han gav oss instruktioner för alltihop, inklusive vem som skulle undervisa och hur vi skulle organisera hela skolan. Du måste stanna på den plats där du kontinuerligt hör från Gud och är känslig för den helige Ande.

Du behöver inte ha allt uträknat i ditt huvud innan du åker ut. Du behöver bara veta att Gud har kallat dig och att tiden är den rätta. Påminn dig själv dagligen att: "Jag vet inte allt och jag behöver inte veta allt. Jag ska vandra i tro. Gud, jag ska gå med dig, jag ska fortsätta att gå med dig. Om du säger till mig att gå så gör jag det, om du säger till mig att flytta så gör jag det, om du säger till mig att stanna så gör jag det."

Du ska inte bara börja på det sättet, utan också fortsätta på det sättet. Det förväntar sig Gud av oss. Vet du varför han inte avslöjar allt som ligger framför på en gång? Vi skulle inte klara av att veta det. Om jag hade vetat när jag slutade bibelskolan att min fru och mina barn skulle råka ut för malaria, att vi skulle genomgå ett krig och förlora allt vi ägde (fordon, kläder, barnböcker, bröllopsalbum m.m.), inklusive att en av våra anställda blev dödad, så skulle jag inte ha klarat av det. Min tro var inte stark nog just då. Tack gode Gud att han inte berättade det!

Jag har flera högskoleexamina och jag tackar Gud att de inte radade upp alla böcker som jag skulle läsa genom åren när jag började första året. Hade de gjort det hade jag förmodligen slutat innan jag ens hade börjat. Är du inte glad att Gud inte visar dig allt på en gång? När du tar steg för steg i tro växer din tro så att du kan ta itu med den situation som uppstår just för tillfället. Du kommer till en plats där du kan klara av mer och tro Gud för mer.

Därför måste du stanna på samma våglängd som Gud. En Ismael i ditt liv är en dyr erfarenhet. Du får betala för det en lång tid. Lura inte dig själv. Du börjar göra något för Gud ett tag och alla dina förväntningar kastas ut genom fönstret. På bibelskolan får många människor lust att göra något och de hoppas att de ska kunna bli som en viss känd predikant. Pressen på den typen av tjänst är enorm. Se bara på dem som har haft problem de senaste tio åren; fråga dem. Bli inte medryckt i självisk strävan. Attackerna som kommer emot tjänst på den nivån är ofantlig. Håll dig till den himmelska vision som du har fått.

Få människor att haka på den himmelska visionen

Välj ut rätt folk baserat på Guds utgångspunkt, inte världens

Du måste få människor att haka på den vision som du har fått. Men var försiktig med vem du väljer. De största misstagen kommer av att vi väljer fel människor i lärjungaskapsprocessen. Om du har valt fel människor kommer ditt arbete att bli förstört. Du blir "bränd" och sen vill du inte lita på någon. Många kommer till en punkt där de försöker göra allt själva. Varför? Varje gång de delar ut ansvarsuppgifter, blir allt en enda röra. Sen prövar man att göra allt själv för det verkar enklast. Det sättet kan vara det enklaste, men inte alltid det bästa.

Att träna människor är det bästa! Jag var chef i ett byggföretag där vi hade 20 - 25 män och kvinnor på försäljningsavdelningen. En vinter hade vi tre problem: 1) Några av dem började dricka. 2) Det var mycket snö. 3) Några blev lata. Vi förlorade ca 800 000 kronor den månaden. VD: n för företaget kom till mig och sa, "Du förlorade mycket pengar den här månaden." Jag svarade, "Jag vet. Det var en snöstorm och några av grabbarna var onyktra. Vi förlorade också några försäljare på grund av andra dumheter." Då sa han till mig, "Det var ditt fel." "Mitt fel? Det var inte mitt fel. Det berodde ju på..." Han avbröt det som jag tyckte var en logisk förklaring och sa, "Det är ditt fel. Du har hand om ekonomin. Du skulle ha erbjudit mer betalt, gett mer motivation och anställt mer folk. Du borde ha gjort allt som stod i din makt för att ha fått det att fungera." Jag var tvungen att hålla med honom. Som chef kanske det inte var mitt fel, men det var mitt ansvar.

Min första tanke var att eftersom jag hade varit en försäljare som satt rekord i försäljning och tjänat bra med pengar, så skulle jag göra det själv. Jag skulle åka ut och sälja produkterna, men det var omöjligt. Jag kunde inte göra 20 - 25 personers jobb även om jag var duktig. Jag insåg att jag var tvungen att gå tillbaka till grunderna: träna dem och utrusta dem, uppmuntra och motivera, inspirera och utmana dem att bli framgångsrika. Jag var tvungen att ge dem nyckeln till framgång. Jag insåg att om de var framgångsrika skulle det betyda att jag var framgångsrik i det jag skulle göra. Det är inte lätt och det är inte roligt. Det enklaste är att göra det själv. Det är samma sak med lärjungaskap. Du har lyckats när dina lärjungar lyckas med det som de har tränats för.

När jag började dela den vision som Herren hade gett mig, kom några vänner och pratade med mig. De berättade för mig att visionen bar vittnesbörd i deras hjärtan och att Herren hade talat till dem att "hålla upp mina armar" och ansluta sig till visionen. Innan jag visste ordet av hade vi fyra missionärer som arbetade med oss. Efter att vi etablerat oss i Liberia kom också inhemska predikanter och anslöt sig till visionen. Allt eftersom tiden har gått har Herren utökat den vision Han först gav, men människors behov av att ansluta sig till en vision har inte förändrats. Herren talade till mitt hjärta och sa, "Jag vill du ska hjälpa mig att ta Ordet om tro till hela Västafrika." Vi har sett vårt arbete växa sedan dess så att det nu även inkluderar andra västafrikanska länder förutom Liberia. Efter att ha flyttat tillbaka till USA från Sierra Leone, har Herren sagt till mig att bli en "missionär för missionärer." Han fortsätter att expandera det. Han fortsätter att befordra mig.

Låt oss göra en avstickare här för ett ögonblick. Många av er som läser det här vill bli befordrade, eller hur? Vet du vad det egentligen betyder? Definitionen av en biblisk befordran kan summeras till två ord: mer ansvar. Befordran betyder mera ansvar.

Har du ett barn eller kanske två? Två barn kräver dubbelt så mycket jobb som ett. Jag växte upp i en familj med sju barn; min fru växte upp i en familj med åtta barn. Jag vet hur det är att vara i en stor familj. Arbeta! Vi var fyra pojkar. Kan du föreställa dig hur det var att ha en 14-åring tillsammans med en 12-åring, en 11-åring och en 10-åring (alla pojkar)? Jag vet inte hur min mamma klarade av det. Befordran är ansvar.

Du kan bli så upptagen av iver över vad du är och vad du vill ha att du inte inser att det bara betyder mera arbete. Var förberedd på befordran men försök inte att fixa det själv genom att lägga till visionen.

Presentera helt enkelt visionen och låt människor haka på den (inte dig själv). Gå inte ut och leta efter den bästa talangen. Ja, det var just vad jag sa. Notera: leta inte efter talanger. Tro inte när du åker till ett u-land att den första person som kommer fram till dig och vill bli din vän är den du letar efter. I de flesta u-länder är det inte kulturellt acceptabelt att göra så. Det är inte rätt att tvinga sig in i en vänskap med någon. Det är helt enkelt inte accepterat. Man ska vara artig och respektabel.

Vilka är då dessa som gör så? De är bedragare - killar som kan lura av dig pengar på flygplatsen, eller på ett hotell, och killar som vill ta dig på en tur. De är ute efter pengar. De är sådana som vill pressa dig. Kom ihåg, det är inte acceptabelt att tvinga sig in på någon i de flesta länder. Det är istället så att det troligen är de som sitter lugnt, tyst och respektfullt som kommer att komma in i det Gud har. Det är de som kommer att haka på

den himmelska visionen, inte haka på dig och inte för det som de tror att du kan göra för dem.

Om du inte vet om detta, kan du fastna i fällan att du letar efter "vem som helst som vill." Du tänker: "Jag måste ha någon som följer mig. Jag måste ha lärjungar och en församling. Jag måste ha en bibelskola..." Har du den attityden kommer du att ta de första du ser. Du kommer att göra ett misstag om du gör så. Ta inte människor för att de har förmågor eller kvalifikationer. Presentera den himmelska visionen och sen tittar du efter dem som gensvarar på den. Hur, kanske du frågar? Låt mig berätta min egen historia.

Jag åkte till Liberia och började berätta i små gemenskaper om bibelskolan vi skulle starta. När vi sedan startade hade vi 200 elever. På avslutningen var vi nere i 150 elever vid Monrovia Bible Training Center. Det jag nu kommer att berätta för dig grundar sig på min egen erfarenhet. Jag gjorde också misstag allt eftersom.

Under skolans andra år la vi till en andra årskurs. Vi hade 100 elever i årskurs två och 300 i första årskursen. Under en lektion i årskurs två började jag att dela den vision som Gud hade talat till mitt hjärta om. Jag sa dem rakt på sak att detta var inte min egen vision utan Guds vision.

gå inte i fällan att frestas säga att det är din egen vision. "Jag vill berätta för dig om min vision..." Det är inte din vision. Tror du att Josua fullbordade Josuas vision? Var det hans vision? Var kom den ifrån? Gud hade gett samma vision till Abraham. Det var samma vision som Gud hade gett till Abraham, Isak, Jakob... och Moses. Den hade bara förts vidare, generation till generation. "Tack gode Gud, äntligen har jag fått min vision!" Dumheter! Det är inte din vision. Jesus är församlingens huvud och det är inte din församling heller. Det är Hans. Vi är förvaltare; vi tar bara ansvar. Människor kan bli så upptagna av sin egen vision och sin egen tjänst och vad de ska göra. Presentera den himmelska visionen.

Tillbaka till berättelsen jag delade med andraårseleverna att Gud hade talat till mitt hjärta om att ta trons Ord till Liberia genom att starta obundna bibelskolor. Jag sa till dem att planen var att öppna bibelskolor i de olika delarna av landet och använda Monrovia Bible Training Center som mönster. Jag bad dem att be över det och sen skulle vi ha ett möte veckan därpå för dem som var intresserade. Av 100 elever var det 20 som kom.

Kom ihåg att jag var ute efter att träna de rätta. Jag började med de tjugo som visade intresse. Jag gav dem saker att göra två - tre gånger i veckan. Jag hade regelbundna möten med dem, och allt eftersom tiden gick dalade siffran från tjugo till tio. Det var dessa som jag skulle träna och investera av mig själv i. Jag gav inte av min tid till vem som helst som ville det. Jag gav det inte till vem som helst som ville träffa mig eller bli min kompis. Jag gav det till dem som trängde sig fram. Till dem som trängde sig in i visionen.

Ditt mål är att göra lärjungar.

Varifrån kommer de flesta misstagen? Genom att man väljer fel människor. Hur hittar jag de rätta? Få dem att haka på mig, eller hur? NEJ!! Få dem att haka på den

himmelska visionen. Den himmelska visionen för mig var "Liberia, Monrovia, Liberia" och "ta Ordet om tro till Liberia genom oberoende bibelskolor." Det var vad jag delade med dem. I början visste jag inte detta utan jag valde folk efter vad jag tyckte. Till exempel, jag kanske såg någon med en uppenbar kallelse på sitt liv och jag bad honom att undervisa på bibelskolan. Inom en kort tid hade jag problem med honom. Det här har faktiskt hänt! Jag måste fråga mig själv vad som var fel. Dessa personer var kallade av Gud, andefyllda och hade gått en bibelskola. Du frågar dig, "Men har han inte gått bibelskola? Hur kan detta hända?" Bara för att någon har gått en viss skola och har en kallelse från Gud på sitt liv betyder inte att han har fått ordning på sitt liv och lever enligt ordspråksboken.

Du får inte karaktär i en bibelskola, du lär dig Ordet. Karaktär är något som du lever ut och upplever. Jesus stängde inte in sina lärjungar i en skola i tre år. Visst undervisade han dem, men Han skickade ut dem för att göra saker. "Grabbar, ro över båten till andra sidan sjön och förbered en kampanj, ge folket mat, kom igen!" Jesus blev förargad på sina lärjungar och frågade dem: "Hur länge ska jag behöva vara med er? Var är er tro?" Han sa till och med till dem: "Gå bort ifrån mig Satan!" Om du skulle tala till någon på det viset i dag, skulle den personen i de flesta fall gå sin väg. Jesus var tuff mot dem. Han formade och förberedde dem för vad som låg framför, och den processen var inte lätt. Ja, Han satt ner och undervisade dem, men oftast fick de vad de behövde genom erfarenhet. De lärde sig genom att göra.

Få människor att haka på den himmelska visionen. De kommer inte att kunna haka på visionen om du inte kommunicerar den, och du kommer inte att kunna ge den vidare om du inte vet att du har något i ditt hjärta. Jag gillar vad Nehemja sa om den himmelska visionen. Han sa att han gick iväg och gjorde det som Gud hade lagt på hans hjärta (Neh. 2:12).

Det är det som är en himmelsk vision. Det behöver inte vara en vision man ser med sina fysiska ögon. Tack Gud för det! Jag skulle vilja få en sådan en dag, men jag har aldrig haft en. Det behöver inte heller vara en hörbar röst, och du behöver inte heller bli profeterad över. Du behöver säga, "Jag måste göra vad Gud har lagt på mitt hjärta." Det är din himmelska vision. Så enkelt är det.

Du kanske är i en situation där du inte kan säga vad som är på ditt hjärta. Då behöver du be lite mera för att få något från Gud. Kanske ska du inte åka ut. Om du inte vet säkert, åk inte.

Du kanske kan haka på någon annan som har en vision från himlen. Då blir den din också. Ta ett fotbollslag till exempel. De blir världsmästare och sen ställer sig tränaren upp och säger, "Det är på grund av mig som vi vunnit." Dumheter! Alla hade sin del i det... Alla hade en viktig roll att spela. Så är det också med en himmelsk vision. När människor från hjärtat går med och blir en del av visionen, blir den som deras egen när de tjänar Herren, när de gör arbetet som inför Herren.

Alla har olika ansvarsområden, precis som i ett fotbollslag. Olika ansvarsområden, men alla är viktiga och nödvändiga för framgång. Det är bara det att någon måste vara lagledare. Alla kan inte vara ledare. Eller kanske är det lättare att tänka sig en båt. En kapten och många som sköter motorerna, städar skeppet och håller det i ordning. Alla

har en del, men alla ska ha samma vision som motivation. Varje person är viktig, inte bara den i toppen. Fast idag ser vi personer som går omkring och säger, "Min tjänst, min vision, min kyrka..." Det är bara dumheter!

Tillåt inte dig själv att tro att du är den ende som Gud någonsin har bett starta en församling. Du är inte den ende som har råkat ut för det. Gå inte i fällan att bete dig som om du är speciellt utvald. Gud låter många människor starta församlingar. Gud låter många starta bibelskolor, evangelisera, bygga sjukhus. Listan fortsätter. Kom ihåg att för varje sak du hör från Gud så har Han redan sagt till någon annan att göra något liknande. Precis som med Josua.

Du måste trots allt finna Guds plan för din specifika situation. Ritualer hjälper inte, och att kopiera någon annans framgångsrika metod är inte heller rätt väg att gå. Gå och få Hans strategi för dig.

Sök Guds plan för att fullfölja den vision som Han har gett dig

Han har en strategi för dig och för din situation. Vår råkar vara samfundsberoende bibelskolor där vi har lektioner på lördagar. Jag har hört folk säga, "Det kan inte vara en riktig bibelskola som bara har lektioner på lördagar." Vi har sex timmars undervisning på lördagar med två årskurser och sedan ett tredje år av ledarskapsträning på heltid. Vi har utvecklat och genomfört ett mycket starkt lärjungaskapsprogram måndag till fredag. Det är förresten så vi kan undervisa religionskunskap för 100 000 barn per vecka i både privata och allmänna skolor i fyra olika länder i Afrika.

Genom att använda bibelskoleeleverna får vi ut dem för att undervisa om Bibeln i skolorna. Vi har evangelisations team ute på gatorna nästan varenda dag. Många team är ute och predikar Ordet i alla de länder där vi arbetar. Vid sidan av undervisning i skolorna och evangelisation, har vi också träningsprogram i administration, hjälptjänster och lovsång. Vi hör fortfarande människor säga, "Han kan inte göra på det sättet." Det är inte jag som gör det. Gud gör det på det sättet. Jag tror att frukten och resultaten talar för sig själva. Bibelskolan i Banjul, Gambia hade 325 elever skolåret 1994-95 (efter att ha funnits i bara två år). Någon kanske undrar varför det är så märkvärdigt. Gambias befolkning är till över 95 % muslimsk enligt den senaste mätningen av Operation World. Mandingo, Fula och Wolof- folken (tre av de största folkgrupperna som finns där) är mycket strängt muslimska. Du kan inte säga till mig att strategin som Gud gav oss inte fungerar. Jesus stängde inte in sina lärjungar i skolor i flera år innan de gick ut. Han demonstrerade Guds Ord och sen gick de ut och kopierade vad de hade sett och hört.

Så vad är det jag vill ha sagt? Du måste få Guds strategi för dig. Precis som du måste vänta på Honom för att få en vision från himlen, så måste du vänta på strategin. Bön är nyckeln. Spendera tid med Honom. Han kommer att visa dig vägen. Du kan göra ett mönster av principer, men du måste utveckla dina egna strategier. Strategierna kommer från den helige Ande.

Låt oss backa tillbaka och titta igen på några grundläggande punkter. Först och främst måste du ha en vision från himlen i ditt hjärta. Sen måste du presentera och vidarebefordra den till andra. Du kommer att se andra röra sig i riktning mot den. Kom ihåg att det är av yttersta vikt vem du väljer. Använd Guds måttstock istället för världens.

Ställ krav på dem för att se vilka som verkligen menar allvar och vilka som inte gör det. Var inte slapp i dina krav heller. Om bara tre dyker upp, så är det dem du arbetar med. Fortsätt att låta dem uppfylla fordringar under en längre tid. Spring inte i förväg och fatta beslut baserade på känslor eller på antagna kvalifikationer.

Nu har jag sagt dig något av tillvägagångssättet vi har använt i lärjungaträningen i Liberia. Låt mig nu dela några erfarenheter vi gjorde i Sierra Leone. Vi startade en bibelskola där i januari 1991. Vi började med 400 elever. I september 1991 började vi andra året och hade 800 elever. I januari 1992, ett år efter starten, sa Gud till mig, "Var beredd på att flytta." Min reaktion var förståss förvåning: "Gud, vi har ju bara hållit på i ett år. Vad du säger verkar inte möjligt." Med 800 elever var det explosivt, vi var på väg att lyfta.

I januari 1992 började jag med ett ledarskapsträningsprogram, och jag visste att i maj samma år skulle vi flytta på oss. Gud flyttade mig, och inte bara mig. Alla medarbetarna hörde också förändring, förändring, förändring. Bert och Caroline Farias flyttade till Gambia och Hal och Martha Rahman flyttade till Kamerun. Bert och Caroline har ungefär 300 elever i sin huvud- bibelskola och ca 25 elever i en annan skola som ligger i gränstrakterna av Gambia och Senegal, bland några onådda folkgrupper. Vi ser ett enormt genomslag. Skolan i Kamerun under ledning av Hal Rahman har haft 225 elever som har avlagt examen och har nu på tredje året över 400 elever.

"Förändring, förändring, förändring" var vad de hörde. Förändring med Gud är något bra. Var inte rädd för förändring. Vi rotar oss ofta så djupt att vi dras in i de naturliga sakerna i den här världen. Var på vandring! Fastna inte! T.ex. jag är nu ute och reser 6 månader på ett år. Det är inte lätt, men Guds nåd finns här för att göra det. Tyck inte synd om mig. Guds nåd finns där för mig och min familj. Förändring är bra. Abraham bodde i ett tält. Varför? Han kunde inte rota sig för djupt någonstans. Han behövde vara redo att flytta. Förändring tillsammans med Gud är bra, men det är inte alltid lätt. Kom ihåg det. Förändring tillsammans med Gud är bra, men det är inte alltid lätt. Ofta sätter vi likhetstecken mellan framgång och lätthet, men det är helt enkelt inte sant. Det som kommer från Gud är gratis, men inte billigt.

Folk sätter också likhetstecken mellan framgång och pengar, även i Guds rike. "Vi har fått vår seger! Vi har fått vår byggnad. Vi har fått fem miljoner dollar!" Jag talade nyligen med en pastor och han visade mig sin byggnad. Han sa, "Jag tror Gud för en miljon dollar för att göra klart den här egendomen och bygga alla de här byggnaderna". Jag tänkte inte, det bara slank ur mig, "Prisad vare Herren, Jag tror Gud om en miljon själar." Var är prioriteringen? Säger Bibeln att vi ska söka de fem miljonerna dollar och sen ska Guds rike komma? Nej, naturligtvis inte. Om vi verkligen söker Hans rike kommer alla dessa saker att tillfalla oss (inklusive pengar). Istället blir vi så upptagna av att tala om pengar. Det kan uppsluka dig så att allt du till slut strävar efter är pengar. Därför har många TV-predikanter misslyckats. I början talade de om offret i fem minuter i slutet av en timmas program. Sen blev det tio minuter till offret och femtio minuters predikan. Därifrån fortsatte det till tjugo minuters kollekttal och fyrtio minuters predikan. Efter inte så länge kunde du se fyrtiofem minuter om pengar. Allt de pratar om är pengar. De blev "money-minded" När allt du gör handlar om pengar förlorar du smörjelsen. Var istället "God-minded". Tala om Gud, själar och att förändra världen. Det är vad som ska förtära

dig som missionär. Det är vad allt handlar om. Sök först Hans rike!

WARNING: var försiktig när det handlar om att samla in understöd. Det kan vara förföriskt. Bestäm dig för att du inte ska vara styrd av pengar, men att det bara ska vara medel för att nå målet. Ja, du behöver pengar för att kunna genomföra den vision som Gud har gett dig, men låt aldrig pengarna diktera visionen för dig.

Låt mig fortsätta berätta om förändringarna som skedde i Sierra Leone. Det kommer att hjälpa dig att förstå vad jag hittills har talat om.

Som sagt, vi var i Sierra Leone när medarbetarna började känna att det var dags för förändring för oss allihop. Jag tänkte fortfarande: "Vi har ju bara varit här i ett år. Det är för kort tid!" Men jag sa OK och började med en kurs i ledarskap i januari 1992. Ungefär 50-60 personer började komma regelbundet och efter ett tag hade vi en grupp på 40 som uppfyllde alla krav. En dag kom en person fram till mig och sa, "Broder Russ, vet du om att i ledarskapsgruppen har inte alla rätt motiv? Alla som är med är inte med för att vara till välsignelse för arbetet här. Det finns de som är med bara för att se vad de kan få av dig."

Jag sa, "Det är okej."

"Broder Russ, ska du inte..."

Jag sa, "Ja, jag vet om det. Jag har arbetat med mission tillräckligt länge för att veta det."

"Är du inte bekymrad?"

"Det är okej, låt det vara."

Vad han inte insåg eller förstod var att om han började gräva i det, så som han ville, skulle det orsaka förvirring. Anklagelser skulle komma och resultatet skulle bli problem. Så jag sa till honom att jag skulle låta det vara och att Gud skulle ta hand om det. Och det var exakt vad som hände.

Jag arbetade med dessa personer från januari till maj, i fem månader. Det var andra eller tredje veckan i maj när Gud sa, "Okej, nu är det dags." När jag kom till ledarskapsgruppen den dagen började jag dela ut deras nya arbetsuppgifter och positioner. Jag talade inte om det i förväg. Jag hade lyssnat igenom deras undervisningskassetter och läst igenom deras anteckningar på ämnen som de ville undervisa i. Jag fick all information från dem som jag ville ha och sen började jag be över det. Då talade Herren att det var dags att gå vidare.

Jag utnämnde 20-25 personer den dagen, inklusive alla lärare, administratören och rektorn för bibelskolan. Samma person som kommit till mig och sagt att alla inte varit ärliga sa, "Otroligt! Du plockade ut exakt de rätta. Du valde ut dem vars hjärtan verkligen var rena. Hur visste du?" Lyssna, om du är på samma linje som Gud och vandrar med Honom så kommer du att veta vad Gud säger till dig att göra och vem du ska välja. Kom ihåg, du investerar i dessa människor, svettas tillsammans med dem dagligen och lär verkligen känna dem. Anden som bor på insidan av dig kommer att berätta för dig. Jesus gjorde likadant. Han gick upp på berget och bad, och när Han kom tillbaka valde han ut sina lärjungar: "Du är med mig, du är med mig, du är med mig." Du kan och

kommer att fatta rätt beslut om du lyssnar på den helige Ande.

Idag är det arbetet mycket större än när jag var där. Samme rektor driver fortfarande skolan, och de flesta av lärarna är också kvar. Det är alltid tider av förändring, när folk drar vidare, men de flesta av medarbetarna är fortfarande kvar. Få har lämnat p.g.a. problem.

Notera detta. Detta är en av nycklarna till lärjungaskap som du behöver. De flesta misslyckas därför att de väljer fel folk. Om du är i en situation där du säger, "Jag vet att jag måste välja någon, men den senaste har nästan förstört min tjänst. Han springer omkring på stan och pratar strunt, han skriver artiklar mot mig, han är på radio och talar emot mig..." Du valde fel person. Det är så viktigt att hålla sig i anden när man fattar beslut på det här området.

Som en ledare måste du vidarebefordra den himmelska visionen till dem omkring dig. Dela med dig av vad Gud har sagt till dig att göra, och titta sen vem som går i riktning mot det. Säg inte att du tittar på dem för att se vem som hakar på visionen för då kan folk försöka lura dig. Gör bara vad du ska göra, och tillämpa principerna som vi har gått i genom så här långt. Titta! Genom naturlig slipning kommer de ärliga och allvarliga som du ska arbeta med att vara där.

Bli inte bekymrad om endast en handfull personer kommer dit. Det har inte att göra med antalet! Du vill ha dem som är kallade till den himmelska visionen. Om bara tre dyker upp, arbeta med de tre. Det spelar ingen roll om det är sjukvårdsmission, ungdomsmission... Det spelar ingen roll vilken typ av mission du är engagerad i, principen är densamma. Du arbetar med dem som Gud ger dig; leta inte efter någon. Presentera visionen och låt dem komma in i det som Gud har tänkt.

Jag kan inte trycka tillräckligt på hur viktigt och absolut nödvändigt det är att du får din egen strategi. Det är inte ett alternativ att överväga. Vi har sagt detsamma till varje nationell ledare: "få din egen strategi! Du kan följa mönstret i principerna, men du måste själv hitta Guds plan för din speciella situation." Varje land vi arbetar i är olikt alla andra. Ta Mali t.ex. Mali är 86,3 % muslimskt, ett mycket hårt land. Vet du vad vi gjorde när vi kom dit? Vi flög till Mali utan någon som hämtade oss på flygplatsen. Ingen i landet visste att vi skulle komma. Gissa vad det fick oss att göra? BE. Den strategin använder vi i varje land vi kommer till. Det är vad vi säger till ledarna vi tränar upp.

Stanna på den andliga knivsudden

De flesta av oss som åker ut på fältet vill att allt ska vara ordnat i förväg. Många vill ha en bil och massor med pengar när de åker, men jag säger hela tiden till missionärer att det inte är alltid bäst att ha mycket pengar från början. Notera det och stryk under det två gånger. De flesta vill inte höra det, men det är sant. Jag undervisar missionärerna detta på vår missionsträningsskola i Afrika. Att ha mycket pengar i början är inte alltid det bästa. Det är förvånande att se hur man liksom glider iväg när man får mycket pengar.

Hur många av oss har fått använda vår tro för att komma igenom bibelskolan? Hur många av oss har fått använda sin tro för pengar? Jag kommer ihåg när jag gick i bibelskolan och åt friterad potatis, kokad potatis, bakad potatis och mosad potatis. Det

kunde vara det enda vi åt i flera dagar. Potatis med salt på, potatis med peppar på eller potatis med ketchup. Hur många vet att man kommer långt med potatis? Vår tro var så utsträckt att den blev genomskinlig. Trots det tackar vi Gud för den prövningen av vår tro. För mycket pengar i början kan grumla vattnet så att du inte pressar på för att höra från den helige Ande. Den rättfärdige ska leva av tro (Hab. 2:4). Han vill att du ska stanna kvar på din tros knivsudd. Jag vet att det är svårt att tro, och jag vet att du inte vill höra det och du väntar på att någon ska ge dig en miljon, men det är sant. Du behöver vara på trons knivsudd. Gud vill att din tro ska växa.

Hur många av er har muskler? Hur många använder sina muskler? Du har dem, ja, men tränar du dem? Det är två helt skilda saker. Det är likadant med din tro. Vi har alla fått ett mått av tro (Rom 12:3), men vi måste utveckla den. Du tycker kanske att det är tufft nu att tro in 8 000 i månaden. Vänta bara tills det är 800 000 i månaden! Kan du klara av det? Precis. Träna det som du har just nu. Det kommer att växa och växa och växa. Tack Gud.

Vad händer med killen som gjort armhävningar men slutat? Han ångrar sig, han får betala för det. Det är samma sak med tro. Gud vill ha dig där ute där du använder din tro. Därför måste Gudsmänniskor gå från projekt till projekt till projekt. Gud håller dem kvar därute, och deras tro fortsätter att producera mer och mer. Oftast tänker vi på tro i förhållande till ekonomi, men det är dumt. Ekonomin är en del, men du måste använda din tro för själar. Använd din tro för att utbreda Guds rike. Använd din tro för vadhelst Han kallar dig att göra.

Nu hanterar jag regelbundet miljoner dollar. Bara häromdagen fick jag ett telefonsamtal angående tjugo lastbilar med utsäde som har utvecklats speciellt för tropiska länder i Västafrika. Tjugo lastbilsflak gratis; tio med majs, fem med ärtor och fem med andra grönsaker. Just detta år har vi startat ett ekonomiskt utvecklingsprojekt för att hjälpa de länder vi arbetar i. Vi har redan flugit in kaniner som fötts upp speciellt för tropiska förhållanden. 170 miljoner frön (lök, morötter och ???) har också skickats till Västafrika under det senaste året. Jordbruksprogrammet och kaninprojektet presenteras just nu i konferenser över hela Västafrika. Jag har inte ens bett om detta. Sök först Hans rike och saker kommer att hända.

Detta har dock hänt under en längre tid. Gud vill att du och jag ska stanna kvar i tron. Igen, det är inte det bästa att ha för mycket pengar i början. Nybörjare kommer att röra till det när de får för mycket pengar. Det är bäst att stanna på trons knivsudd och växa gradvis.

Både den andliga och den praktiska sidan är viktig

Låt oss titta på Josua igen i ljuset av vad vi har gått igenom. Josua hade utvalts att leda Israels folk in i det förlovade landet. Han hade visionen från Herren att göra det men folket måste övertygas. De hade redan tillbringat fyrtio år i öknen på grund av sin otro. Gud hade lagt ner visionen i Josua. Det var hans jobb att förmedla det till de andra och sedan leda dem tills det fullbordades. Josuas framgång som ledare var beroende av hans förmåga att förmedla visionen.

I första kapitlet i Josua, hör verserna 1-9 till den andliga sidan och de sista nio

verserna är den praktiska tillämpningen. Du behöver båda sidorna.

Där profetia (vision på engelska) inte finns, där blir folket tygellöst...(Ord 29:18).

Vision är nödvändig. Du kommer ingenstans utan den. Människor dör när de inte har en vision. Israels folk fick inte tag på visionen om det förlovade landet i början. De dog i öknen på grund av sin brist på vision. Låt oss jämföra det med idag. Om församlingen inte har en vision dör syndarna. Så enkelt är det. Om inte Kristi kropp har vision förgås världen. Håll upp visionen från himlen framför dig och tillåt inte dig själv att fastna i själisk strävan.

Ditt huvudmål är missionsbefallningen. Du når det målet genom att göra lärjungar. Vi ska kunna komma och kontrollera om du har gjort dig själv arbetslös. För att kunna välja rätt människor måste du ha den himmelska visionen framför dig. Om du väljer dem enbart utifrån deras utseende och talanger kommer du att misslyckas. När du har valt de rätta måste du ge av dig själv in i dem. Kom ihåg att du kan inte ge vad du själv inte har. Du måste utforma och visa principerna som du undervisar och lever efter. Det är så de kommer att lära sig. För att göra det måste du jobba tillsammans med dem sida vid sida, och vara tillgänglig för dem. Jesus gjorde precis så med sina lärjungar.

Alltför många ledare distanserar sig själva från dem de har under sig och tränar upp. Du behöver spendera tid med dem för att kunna se deras svagheter och starka sidor och för att de också ska kunna se dina. Det är sant att ledare inte kan öppna sig för stora massor med människor, men det är inte vad vi talar om här. Du måste ha en grupp som du ger av dig själv till. Det gäller vare sig du är pastor, lärare, missionär...eller vilken uppgift du än har. Du måste fortsätta att investera för att kunna se ett resultat.

KULTURELL IDENTIFIKATION

Aposteln Paulus sa att han var allas tjänare för att vinna flera. Han fortsatte att säga att han gjorde det för evangeliets skull (1 Kor 9:19-23). Du måste ha samma attityd och göra samma sak om du vill vara framgångsrik. Paulus talar helt enkelt om kulturell identifikation; att identifiera sig med någon för att kunna betjäna dem.

Tala deras språk

Du måste identifiera dig kulturellt med det folk och den plats dit du har blivit kallad. Det är mycket, mycket viktigt. Jag lärde mig detta snabbt i min missionskallelse. Som en förberedelse för att åka till Afrika flyttade jag och min fru till Guatemala i Central Amerika. Jag var ny som missionär och upprymd över att äntligen vara ute på fältet. Jag gick ut på gatorna och lärde mig spanska. Alla andra gick kurser eller hade en privatlärare, men jag fick mina instruktioner ute på stan. Har du någonsin hört talas om LAMP (Language Acquisition Made Practical)? Inom några få veckor kastade jag ut demoner, la händerna på de sjuka och ledde människor till Jesus, allt på flytande spanska. Jag kunde inte tala om för dig hur man skulle fråga efter en toalett och jag kunde inte gå och handla, men jag brydde mig inte om sånt. Jag kom precis från bibelskolan och var kallad till mission.

Jag hade en "Låt mig ta dem! Satan, stick härifrån!" mentalitet. På tre månader gjorde jag stora framsteg med spanskan. Innan året var över predikade jag på spanska utan tolk. Andra gick på kurs och lärde sig om kök och badrum, saker som jag ansåg vara totalt irrelevant för mig just då eftersom jag var hungrig att få betjäna människor.

Om du kommer att bo i en kultur som har ett annat språk, så är du dum om du tror att du ska kunna få något genomslag om du inte kan språket. Åk inte om du inte är villig att lära dig språket. Du kommer att slösa bort tid om du gör det. Språk och kultur går hand i hand. Dessutom tar det tre till fem år innan du verkligen börjar förstå hur kulturen fungerar. Jag menar inte den ytliga sidan; jag menar vad som verkligen händer. Det tar tid att utvecklas i "korskulturell" mission. Det måste finnas identifikation mellan dig och folket.

Var en av dem

I maj 1987 var jag i USA för att förbereda flytten till Afrika. Jag packade koffertar, resväskor och lådor. Jag höll på att få allt färdigt när den helige Ande sa till mig att jag skulle åka över till RHEMA bibelskola och lyssna till Lester Sumrall. Han hade en konferens där och jag skulle gå på dagseminariet. Jag ville inte höra mer undervisning. Det kändes som om jag varit i bibelskola tillräckligt länge. Jag hade hört så många budskap och så mycket undervisning. Jag var redo att gå ut och göra det!

Hur som helst, jag bestämde mig för att gå. Jag smög in och satte mig längst bak i salen. Dr. Sumrall sa mycket den dagen, men jag hörde bara en sak. Han sa så här: "När jag var i Kina, kallade jag mig själv kines, jag sa till dem att jag var mer kines än dem. De var födda kineser och kunde inte välja, men jag var född som amerikan och valde sen att bli kines. Jag sa till dem att om de någonsin kallade mig för någonting annat än det skulle jag åka därifrån."

När jag åkte till Liberia, sa jag detsamma till folk. Jag kunde säga i möten, "jag är liberian." De skrattade. Jag brukade fortsätta med att säga att jag var till och med mer

liberian än dem, därför att de var liberianer från födseln, men jag var liberian av fri vilja. Jag sa, "Meningen med att vara det, är att det inte är stora jag och lilla du, inte svart emot vit. Vi är ett i Jesus Kristus. Jag vill ansluta mig till människor som har samma hjärta för att nå ut till den här nationen med evangeliet om Jesus Kristus, som jag har, och dela Guds kärlek med människor. Om du har ett sånt hjärta, då är vi tillsammans i det här. Det finns inget som skiljer oss åt." Ofta började församlingen applådera när jag delade detta.

De var vana med missionärer som hade en kolonialistisk attityd, som säger, "Vi är bättre än er, vi är över er." Du kan ha en sån attityd när det gäller ras, utbildning, pengar, kön osv. Allt det där är dumheter. Om du har en sån attityd kommer folk att märka det. De vet det, tro inte att de inte vet. Du måste lägga bort dessa attityder om du ska kunna tjäna effektivt. Aposteln Paulus sa, "Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag, utan Kristus lever i mig; och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." (Gal 2:20). Min åsikt har ingen betydelse längre. Jag behöver vara allt för alla, allt som krävs för evangeliets skull. Lester Sumrall delade dessa få ord och de gick in i mitt hjärta och påverkade min missionskarriär.

Du behöver identifiera dig med folket, inte som svart eller vit eller som man eller kvinna. Du borde endast se någon i ljuset av deras ställning i Kristi kropp: om de är frälsta eller inte. Du måste se dem som är frälsta som dina likar i tron på Kristus, män och kvinnor som arbetar för att fullfölja samma mål som du själv. Gör inte skillnad på människor. Lyft inte upp en och tryck ner en annan. Jag har sett vit rasism och svart rasism. Jag har mött både vita och svarta med fördomar. Det är ingen skillnad. Rasism påverkar alla. Håll ditt hjärta rent. Älska människor och sträck dig ut till dem som du är kallad till. Om du gör så som Paulus sa, så kommer människor att se ditt hjärta.

En gång satt jag ner tillsammans med en amerikansk missionär i Afrika. Han var nog ungefär 55 år gammal och uppvuxen i södern i USA. Vad säger det dig? Med tanke på hans ålder och var han hade växt upp är det troligt att hade vissa fördomar. En svart afrikansk pastor satt och pratade med honom tillsammans med mig. Den amerikanske missionären sa, "Jag vill tala med er grabbar. Jag har hört att ni undervisar saker som jag inte vet något om. Jag tycker inte om det." Han förolämpade mig några gånger under samtalsgången och sen fortsatte han med att säga att "en svart man kom från Amerika en gång och försökte undervisa om det där." Jag tänkte för mig själv att den här mannen förolämpar det folk som han tror att han är kallad till. När vi gick därifrån bad jag min pastorsvän om ursäkt och angav mannens ålder och bakgrund som förklaring till hans uppförande. Den mannen hade helt enkelt inte förnyat sitt sinne på det området. Ingen sann kulturell identifikation hade gjorts.

Kriget kom. Den missionären kom aldrig tillbaka. Hans organisations nationella kyrka ville inte kännas vid honom. De sa, "De var inte äkta. De brydde sig egentligen inte om oss. De ville bara ha sitt projekt och sin tjänst. De brydde sig inte egentligen." Ändå har vi tagit mat och kläder till samma grupp, och de behandlar oss som hjältar. När vi har en konferens fyller de upp auditoriet till bristningsgränsen. När vi har möten flockas de runt kyrkan. Folket älskar oss och vi älskar dem. Skillnaden mellan den här mannen och vår organisation är att vi har identifierat oss med folket. Vi placerade dem inte i en kategori och oss själva i en annan. Du måste komma fram dit där det finns kulturell identifikation i Kristus.

Du måste ha identifierat dig med folket, och det måste komma från ditt hjärta. Det jag talar om är inte bara idéer. Det måste bli till verklighet i ditt hjärta och i ditt liv. Herren började förbereda mig tidigt i livet. Jag växte upp på landet i Minnesota. Jag hade inga rasistiska fördomar. Därifrån tog Han mig till innerstan i Cleveland, Ohio. Jag jobbade i den svarta kulturen. Det tog bort alla kulturella fördomar. Jag såg inte i svart och vitt. Från USA flyttade jag till Guatemala och sedan till Afrika. Du måste identifiera dig kulturellt utan några rasistiska fördomar.

Ät vad som sätts framför dig

Kanske den här berättelsen kan illustrera vad jag vill säga till dig. Jag undervisade på en ledarskapskonferens nyligen, och en av våra bibelskolerektorer var med mig. Jag undervisade om ledarskap och kulturell identifikation när Lionel Betts, rektor för Freetown Bible Training Center, Sierra Leone, Västafrika, frågade om han fick ge en kommentar. Han sa: "Jag skulle vilja dela med er vad som imponerade mest på mig när det gäller broder Russ Tatro, missionären i Västafrika. Jag skulle vilja tala om för er vad som fick mig att 'haka' på honom." Jag tänkte, "Prisat vare Herrens namn, han kommer att säga att jag predikade som Kenneth Copeland eller någon liknande." Lionel fortsatte, "En gång när jag var mycket sjuk hittade broder Russ mitt hus på egen hand och kom och hälsade på mig för att be för mig. Det gjorde verkligen intryck på mig."

Jag trodde han skulle tala om allt bibelmateriel jag hade tagit dit, eller om bibelskolorna och hur stora de är. Så fel jag hade. Lionel Betts sa också, "Det andra som imponerade på mig hände när vi gjorde en resa upp i bergen tillsammans. Det var en biltur på ca fem timmar. Efter två-tre timmar stannade vi för att sträcka på benen och få något att dricka. Broder Russ sa, "Lionel, kom. Låt oss äta lite fry-fry."

Låt oss stanna här en stund så ska jag förklara vad fry-fry är. Flickorna lagar det ute på gatorna. Det är en buljong med någon sorts olja i tillsammans med fisk eller fiskhuvuden och olika saker som flyter omkring i den. Det är en soppa. Sen tar man en bit bröd och delar det itu. Man lägger lite av såsen i det tillsammans med något av innehållet i soppan och sen äter man det som en smörgås.

Lionel berättade den här händelsen för de församlade och sa, "I Sierra Leone äter jag aldrig den sortens mat. Jag måste använda all min tro bara för att hålla det kvar i magen, så att jag inte skulle kräkas. Jag sa till mig själv, Gode Gud! Om den här mannen älskar vårt folk så mycket så att han kommer och äter med vanligt folk på gatan, då är det en som följer i Jesu fotspår. Honom vill jag följa."

Det var inte min förmåga att predika. Det var inte min förmåga att undervisa. Det var inte våra resurser. Det var det faktum att när han var sjuk så letade jag reda på honom för att kunna be för honom. För det andra var det faktum att jag var villig att identifiera mig kulturellt med folket. Dessa två saker fick honom att bestämma sig för att ansluta sig till arbetet.

En av mina missionärsvänner kom tillbaka från en spaningsresa till Indien. Några guider och tolkar tog honom till en by och presenterade honom för folket där. De tog honom till en hydda där det satt några. Det var matdags. Han fick sätta sig ned och man gav honom ett bananblad med mat i. Han åt upp all mat i bladet de hade gett honom. Ingen sa så mycket. När de ätit färdigt gick de därifrån.

På mötet den kvällen kom det mycket folk från den byn. Mer än tjugo av dem som blev frälsta kom från just den byn. Han fick senare veta att dem han hade mött i byn blev

så imponerade att en vit man ville komma, sitta ned med dem och äta tillsammans med dem ur ett bananblad (någonting som så många andra undvek). De hade sagt, "När den här mannen älskar oss så mycket och är villig att ödmjuka sig på det sättet, så kan vi åtminstone gå och höra honom tala ikväll." Han predikade inte ens för dem i byn. Han bara visade på någonting där. De kom till mötet, hörde budskapet och blev födda på nytt.

Kulturell identifikation: det är mycket viktigt. Hur ska du kunna identifiera dig med kulturen, om du inte talar språket? Till exempel, vad skulle du tycka om någon som har bott i Sverige i 24 år, och fortfarande inte kan prata svenska? Och om han fortfarande måste ha någon som tolkar honom? Du skulle förmodligen tänka att han borde åka hem till sitt land. Eller hur? Det är vad folk tänker om utländska missionärer som åker och gör detsamma. De har varit där i årtal men pratar fortfarande inte språket. Om Gud har kallat dig, är det bäst att du ger dig in i det - med ande, själ och kropp.

Jag var i Guatemala 1985 och gjorde som jag var tillsagd att göra. Jag åt på missionsstationen. Jag undvek maten ute på stan för det hade sagts mig att den inte var hygienisk. Jag åkte i missionens bilar och den mesta tiden umgicks jag med andra missionärer. En dag när jag bad tog den helige Ande fast mig och sa, "Hur länge ska du isolera din mage från den här kulturen?" Jag förstod vad han menade. Jag åt i en skyddad miljö. Jag ändrade attityd. Nej, jag äter inte kackerlackor. Man behöver inte överdriva. Men jag är inte rädd att äta maten (vare sig det är i Afrika eller någon annanstans). Min kropp har gjort de nödvändiga justeringarna därför att jag bestämde mig i mitt hjärta för att äta mat från Liberia och Sierra Leone och ta del av deras miljö.

Jag har haft matförgiftning två gånger i livet. Har du någonsin haft det? Det känns som om man ska dö, och man önskar att man vore död. Det är nästan så illa. Vill du veta var det var? En gång i Minnesota och en gång i Oklahoma. Det har aldrig hänt mig i Afrika.

Kulturell identifikation är viktigt! Det gäller om man jobbar i Los Angeles innerstad, Cleveland, på landet i Minnesota, Kina eller Indien. Man måste lära sig språket. Man måste identifiera sig med just den kultur som man arbetar i. Till sist, det finns ett pris att betala för att komma dithän. Men du måste komma ihåg att du kan inte bli effektiv utan att först betala priset.

Kolonialism och Isolering

Tillåt inte dig själv att bli intrasslad i kolonialism. Det tar några år utomlands för att se hur resten av världen verkligen är. Gud är inte svensk eller amerikansk! Nej! Han älskar Sverige, men han älskar alla andra lika mycket. Man måste vara försiktig när man kommer in i en kultur att man inte har med sig kulturella fördomar, en kulturell egoism, en kulturell stolthet baserad på ens eget perspektiv av vad som är viktigt i livet (utbildning, ekonomi och inflytande för att nämna något). Det är nödvändigtvis inte det viktigaste i Guds rike. Man kan se det ganska enkelt genom att titta på hur Jesus valde ut sina lärjungar. Valde han bara ut dem som var utbildade och rika? Nej!

Du kan åka någonstans och förolämpa det folk du har kallats till. Det hela slutar med att du blir avskuren från dem. Det folk du försöker att nå kommer att skilja sig från dig. Låt mig ge dig ett exempel. I de flesta u-länder kan man utan vidare få en församling eller bibelskola på 20-25 personer. Om det är sant, varför kan jag berätta för dig om bibelskola efter bibelskola som bara har 12, 18, 25 elever? Vad har hänt? De män och

kvinnor som driver dessa har skilt sig från kulturen, och de har inte själva insett det. Vi i Kristi kropp gör så mot andra grupper som mormoner och Jehovas vittnen. Vi säger till andra att hålla sig undan från dem. Vi isolerar dem, skär av dem.

Samma sak kan hända dig om du inte är känslig för folket och deras kultur. Det blir en andlig självförstörelse. Du kommer att skjuta dig själv i foten; spränga din egen tjänst i bitar. Jag har sett det hända med missionär efter missionär.

Vikten av självkontroll

Om du inte kan kontrollera ditt humör nu, om du inte kan kontrollera ditt själsliv, om du inte kan hålla dig själv under kontroll, kommer du att ställa till med en verklig röra på missionsfältet. Jag skulle kunna berätta en hel del.

En gång hamnade en av våra yngre missionärer, som höll på att lära sig detta, i en mindre bilolycka. Personen i den andra bilen sa, "Du körde på mig..." Missionären sa, "Nej, nej, det var ditt fel." Den andre föraren fortsatte att säga emot: "Det är du som gjorde det här." Missionären svarade, "Jag vägrar prata med en däre." Den mannen råkade vara en polis och missionären fick sitta i fängelse ett tag. Som tur var, var en av våra bibelskolelever också polis och sa, "Det där är ju min lärare, vad är det som pågår?" Så han fick ut honom.

En annan gång var jag med några missionärer på stranden en söndag eftermiddag. Där var nog ungefär 8-10 missionärer och också några från vår nationella personal. Vi slappnade av där på stranden när en grupp djävulsdansare kom till stranden. I den Västafrikanska kulturen finns hemliga sällskap och bland dem finns det djävulsdansare. De flesta utlänningar tror att det bara är en kulturell sak, men det är mycket mer än det. Det är andliga kontakter.

Just den här dagen började djävulsdansarna sätta igång med sitt. Efter en stund började de att reta en av missionärerna som låg där. Missionären sa, "Stick iväg!" Detta fick dem att reta honom ännu mer. Till slut hoppade missionären upp och sparkade till en av dansarna. Vid det laget var det hundratals människor som ställde till med upplopp på stranden. De ville hänga missionären. Då hoppade en annan av missionärerna upp för att hjälpa den andre, och kom med anklagelser. Det är upplopp på stranden och jag sitter där och tänker, "Det är inte sant! Jag är ju ansvarig för de här grabbarna."

OBS! Om du inte kan kontrollera ditt humör nu så kommer du att orsaka en röra där ute. Du kommer att säga eller göra något dumt som kostar dig din tjänst.

Vad gjorde jag? Jag fick några killar att flytta kvinnorna och barnen så att de kom därifrån. Jag sa, "Få bort dem härifrån." Jag ställde mig upp för att försöka förhindra att situationen blev värre. De bara skrek och vrålade. Slutligen gav Gud mig den visdom som jag behövde. Jag isolerade killen som var inblandad i bråket tillsammans med hans far. Jag sa, "Hör här, jag är ledare för den här gruppen. Jag tar ansvaret för det som hänt."

Jag tog vår bil och åkte till polishögkvarteret. Vi var en liten grupp på ca 8 personer. Missionären som varit inblandad skickade jag hem, och sen började jag resonera med folket. De sa, "Vi vill ha kompensation så att vi kan få den här killen undersökt av en doktor." Det var naturligtvis inget fel på honom, det var bara för sakens skull. Jag frågade vad det skulle kosta. "5 000 leoner", svarade de. Jag sa att jag skulle betala det. Det var inget problem. Det kostade oss 10 dollar.

10 dollar var ingenting i jämförelse med det arbete vi hade byggt upp. Vi hade betalat ett så högt pris för att lägga grunden. Var jag villig att få allt det förstört på grund av en incident på stranden? Det kunde ha blivit förstört av en fotograf eller journalist som tagit en bild och slängt in den i tidningen med överskriften: Missionär tappade humöret på stranden, upplopp. Tänk att mista sin tjänst på grund av något så dumt! Därför är kulturell identifikation så viktigt.

Jag kan berätta den ena historien efter den andra om alla gånger vi har fått ta itu med sådana situationer. Många problem kommer från den ande av konkurrens som är så djupt inrotad i oss. Vi måste vara nummer ett. Det amerikanska systemet är byggt på konkurrens. Man går på highschool för att kunna gå på college och man går på college för att få ett jobb. Det är vad livet handlar om här i USA. Det handlar om att klättra upp på rankinglistan och att göra vad som helst för att få det man vill (det rätta jobbet). På det viset är det ett aggressivt samhälle, och det får allt möjligt att komma upp, bl.a. högmod. Om du bär på dessa attityder som predikant eller missionär, kommer du att förstöra dig själv.

Låt mig förklara det på ett annat sätt. Du kommer till ett land och vill ha en ledarskapskonferens eller ett korståg. Du samlar ihop ett antal församlingsledare från en stad eller en by och säger, "Vi vill ha en konferens här om ledarskap. Vi vill ta hit ett team som visar er hur man ska få församlingarna att fungera...". Du har förolämpat dem. Det du säger är att de inte gör något. Du kanske inte menade det. Orden var inte fel, men du förolämpade dem med den underliggande tonen i vad du sa. Jag har sett det så ofta. Det grundar sig på högmod och felaktiga attityder och motiv.

När Gud har kallat dig att gå in i mission, måste du gå med ödmjukhet. Du är helt enkelt kallad av Gud att åka till det landet och utföra en uppgift. Du är inte den "ensamme vandraren" eller Stålmannen. Du är inte heller en superstjärna. Du ska inte rädda alla de människorna. Du är inte den som Gud förlitar sig på ska få allt gjort. Du måste helt enkelt se dig själv som Guds tjänare och som folkets tjänare. Påminn dig själv om att det är din uppgift att betjäna. Om Gud vill att ditt arbete ska vara en bibelskola eller församling på 1 000, låt det ske. Men kom ihåg att det inte kommer att bli så bara för att du planerar det eller vill att det ska bli så. Vandra i ödmjukhet, och arbeta inom de kulturella värderingar som det folket har som du tjänar.

Kom inte med attityden att du ska få ordning på dem. Gud flyttar dig helt enkelt från en plats i Kristi kropp till en annan. Det smartaste du kan göra när du blir förflyttad är att: 1. Ta reda på vad Gud gör där, 2. Ta reda på din plats och 3. Bara tjäna där du är. Om Gud väljer att befordra dig, om han väljer att upphöja dig, låt det bli så. Men låt Gud göra det. Om du inte förstår det kommer du att göra några av de misstag som jag talar om. Välmenande, ärliga och uppriktiga missionärer frågar sig själva, "Varför har vi bara 18 elever på bibelskolan?" De har blivit avskurna från kulturen. Ryktet har gått ut.

Det är precis vad som händer. Ryktet sprider sig att man ska akta sig för de där. De är fulla av högmod. De är västerländska kolonisationsörer. Detta pågår i församlingarna. Du blir avskuren och isolerad från kulturen.

De bibelskolor som vi startar bär inte vårt namn. De har ett lokalt namn, t.ex. Freetown Bible Training Center. Jag representerar en organisation som heter Living Word Missions. I Västafrika kallas det Living Water Ministries. Om jag åkte till en konferens i något av de länderna och presenterade mig som Russ Tatro från Living Word Missions skulle gensevaret bli minimalt. Men om jag skulle presentera mig som

grundare av Freetown Bible Training Center, så skulle alla börja applådera. Varför? Det är deras skola. De identifierar sig med den. Det är inte min skola utan deras.

Jag säger hela tiden till dem att det inte är min skola, utan deras; att den är till för dem. Det är Freetowns bibelskola, Monrovias bibelskola. Då kan de identifiera sig med skolan och ansluta sig helhjärtat. De vet att jag har en del i det men att det är deras skola. Det är identifikation, att inte komma och sätta en standard och sitt namn på det.

Förstör inte dig själv på missionsfältet! Det är onödigt. Kulturella misstag kommer att sänka ditt skepp. Ha integritet i din tjänst där andens frukter demonstreras och är synliga för folket. Blanda dig med kulturen. Lär dig språket. Ta ett steg i taget; ha tålamod och oroa dig inte över saker.

Bli inte nervös över något. Jag var nyligen på en läkarundersökning. Sköterskan skulle ta pulsen och sa, "Jag kan inte hitta din puls! Det är otroligt. Du måste verkligen träna mycket." Jag tränar, men jag borde träna mer än jag gör. Jag svarade att anledningen till att jag har så låg puls är att jag inte oroar mig över så mycket. Det är motsatsen till vår kultur, men jag har varit borta från den länge nog för att inte bli nervös. Så bli inte nervös i Hans tjänst. Ta en dag och en lektion i taget.

Ställ frågor

1993 talade jag på Monrovias bibelskolas avslutning. Det var 7-8 000 människor på stadion. Gud ville att jag skulle predika om Gideon. Jag talade om hur Gideon fördes in i tro. En Guds ängel sa helt enkelt "Herren är med dig, du tappre stridsman" (Dom 6:12). Gideon svarade och sa, "Ack Herre, hur ska jag kunna frälsa Israel? Min ätt är ju den oansenligaste i Manasse och jag själv den ringaste i min faders hus." (v.15) Herren talade än en gång om för Gideon att han skulle vara med honom. Gud fick in honom i tro. Vad blev resultatet när Gideon väl fick tro? Befrielsen av Israels barn (Dom 8:28). Upprättelse kom: saker och ting började gå åt rätt håll igen. Vad hände mellan det att Gideon fick tro och Israels slutgiltiga befrielse från midjaniterna? Gideon gick och rev ned de baalsaltare som hans far hade byggt upp.

Sen började jag tala om att riva ned de altare som byggts i Liberia. Jag gav dem specifika exempel på religiösa ledare som hade sex med körmedlemmar, om häxkonst som utfördes i kyrkan, bl.a. i slutet av mötet hade vi ett fantastiskt möte med den helige Ande. Vi började sjunga sången "Lord, Heal Our Nation." Anden var verksam, och tusentals grät. Jag grät och jag kunde inte hjälpa det. Det var Guds Ande som gjorde det. Landet hade varit i krig i tre år. Det var mycket rörande.

Över 500 blev frälsta i det mötet. I september det året rusade folk till bibelskolan. Vid 1 800 elever fick de stoppa intagningen. De kunde inte ta emot fler. Folket sa, "Den här vite mannen känner vårt folk. Det måste ha varit Gud, Han kunde inte ha vetat allt det där. Det måste ha varit Gud som talade till oss. Det är omöjligt att en "outsider" kunnat veta om alla intriger i de hemliga sällskapen. Inte kunde han veta om deras ritualer. Hur kunde han veta detta? Det är sånt här vi vill ha. Vi vill att folk ska tala direkt från den helige Ande till oss." De rusade till bibelskolan och som jag sa var de tvungna att stoppa intagningen därför att byggnaden inte var stor nog.

När jag bodde i Västafrika frågade jag om saker. Jag tog reda på hur kulturen var. Jag vet vad som pågår inom deras sekter och med deras häxkraft. Jag tog reda på hur det låg till på djupet. Varför frågade jag? Så jag visste vad som var på gång. Så att jag kan identifiera mig kulturellt med folket. Om jag vet vad de går igenom så kan jag hjälpa

dem bättre. Berättelsen ovan är ett exempel på det. På grund av att jag har ställt frågor och lärt mig om kulturen kan jag undervisa om blodsförbund och hemliga sekter. I dessa sekter tar man barn och inviger dem i förbund med djävulen. Genom att veta det har jag kunnat undervisa dem hur man bryter dessa förbund och hur man kommer ut ur dem.

Ställ frågor. Om du frågar och är ödmjuk kan Herren använda dig mer effektivt.

Isolera dig inte

I vår missionärsträningskola som vi har i Afrika får ingen ha en bil. Under den nio månader långa utbildningen tillåter vi inte någon av dem att ha ett fordon. De åker taxi och buss. På det sättet lär de sig kulturen. Under det första året i min missionärskarriär åkta jag bara taxi och buss och jag upptäckte att det var det bästa jag kunde göra.

Jag träffar många missionärer som har växt upp på missionsstationer och som bara åker i luftkonditionerade fordon och är rädda för att komma ut bland folket. De är rädda för att åka taxi; de är rädda för att handla på marknaden. Överhuvudtaget så är de rädda för att komma för nära in på kulturen.

I tillägg till att åka taxi och buss, bor eleverna på missionsträningskolan tillsammans med de nationella. Det betyder inte att de bor i en hydda, men de får bo tillsammans med lokalt folk. Det är så eleverna lär sig om folket och kulturen. Isolering kan orsaka fruktan och missförstånd. Kommer de att kunna fullgöra det som Gud har gett dem om de är i fruktan eller inte förstår? Nej!

Du själv kan inte betjäna människor om du är rädd för dem och deras kultur. Stanna i kulturen, isolera dig inte ifrån den. Fordon är okej. Det hjälper dig att spara tid, det är sant, men jag tar tid för att gå på stan och äta på stan. Jag är på folkets nivå, och de vet det. De uppskattar det. De ser kärleken. Vet du vem som gjorde så i Bibeln? Jesus. Han är ett fantastiskt exempel. Han stannade hos folket och identifierade sig med dem. Han isolerade sig inte från dem som han kom för att befria. Följ hans exempel!

Skaffa vänner

Skaffa vänner under din tid som missionär. Nu talar jag inte om att du ska få vänner bland andra missionärer. Det får du ändå. Missionärer dras till varandra precis som pastorer dras till en konferens. Missionärer är som gödsel. Det är bra när man sprider ut det, men om man lägger det i en hög börjar det snart att lukta. Ni behöver spridas ut, missionärer, ni behöver sprida på er! Var inte samlade i en stad eller på en plats.

Jag talar om att ha vänner från det land där man är. Jag har mycket goda vänner i Liberia som kommer ifrån Liberia. Jag har också mycket goda vänner i Sierra Leone som är därifrån. Jag har samma typ av relation med dem som med amerikanska vänner. Man måste utveckla vänskapsförhållanden med människor.

Kulturell varning: Kalla inte folk "infödingar", (på engelska "natives"). Var känslig för terminologin. Det finns ord som är kulturellt förolämpande överallt. Därför måste du lära dig vad som är rätt och fel. I de flesta u-länder menas med inföding en person som är utbildad, okunnig och som förmodligen inte har kläder på sig. Att använda det ordet om folk i allmänhet skulle vara mycket förolämpande, eller hur? De vänner du får från ett land är dem du kan fråga om saker och ting. Var känslig. Var villig att lära dig av dem. De kommer att vara källan till mycket information.

DIN FUNKTION I KRISTI KROPP

En ny rörelse har växt sig starkare de senaste åren när det gäller utländsk mission. Det har undervisats mycket om uppresandet av nationella kyrkor, den inhemska församlingen. Den mest extrema versionen av denna undervisning går emot utländska missionärer och uppmuntrar att alla pengar ska skickas direkt till nationella pastorer. Du som missionär som har kallats till en plats av Gud, måste därför veta din plats i Kristi kropp. Om du vet din plats, kommer du att vara bättre förberedd för att gå emot det motstånd du kan möta.

Jag var på en konferens i Harare, Zimbabwe, 1986, när jag första gången stötte på den här typen av undervisning. Jag var på ett seminarium med en mycket känd afrikansk talare. Det var troligen ett tusental predikanter på konferensen. Ett av hans uttalanden var, "Vi behöver inga vita missionärer i Afrika längre. Vi vill inte längre ha vita missionärer i Afrika. Nu är det tid för afrikanerna!"

Jag satt där och tänkte, "Å, Gud, Jag är en vit missionär och jag håller på att förbereda mig för att flytta till Afrika. Underbart!" Jag kämpade med det, men sen började jag be. Jag har inte haft många visioner, men den här gången hade jag en. Jag såg ett bord, och på bordet stod en tillbringare. En vit, en svart, en gul och en brun. En svart man kom fram till bordet och en arm sträcktes ut från baksidan av bordet. Den lyfte upp den vita tillbringaren och slog till mannen i huvudet med den. Mannen stapplade naturligtvis bakåt. Sen klev han fram till bordet igen. Handen sträcktes ut och slog honom igen med den vita tillbringaren. Han stapplade tillbaka. Detta hände tre eller fyra gånger. Mannen började bli arg och började att förbanna den vita tillbringaren därför att den gjorde honom illa.

Den helige Ande sa till mig att det är vad som har hänt i Sydafrika. Djävulen har använt de vita kärnen att slå den svarta mannen i huvudet med. Men han måste vara smart nog att förstå att det inte är tillbringarens fel. Det är kraften bakom den. Det är så djävulen gör. Han gör våld på min skapelse. Han kan göra det genom rasism, fattigdom, sjukdom, krig eller svält. Det finns många sätt som han kan göra det på. Man måste förstå vilken makt som ligger bakom. Bli inte arg på tillbringaren. Bli arg på makten som orsakar våldet.

Den helige Ande sa också till mig att i Guds rike har Guds gåvor och kallelser ingen färg. Gud värderar dig inte efter färg, nationalitet eller kön. Det finns bara en sak som Gud värderar dig efter; din funktion.

Han värderar dig inte på grund av vem du är eller vad du gör. Var och en har fått nåd, fått en gåva, en förmåga. Gör du vad Gud har kallat dig till? Om du är en hand, gör du då det som en hand gör? Om du är en arm, gör du det en arm gör? Fungerar du i Kristi kropp i enlighet med vad Gud har gett dig och där Gud har satt dig? Det är så Gud värderar dig. Han bryr sig inte alls om ifall du är svart, vit, indian, amerikan eller afrikan. Det är bara dumheter. Det är så världen ser oss, men inte Gud.

Gud ser oss efter den funktion vi har. Han ser hur vi passar in i Kristi kropp och om vi gör det han har kallat oss till eller inte. I Afrika fick jag ta itu med detta. Jag fick slåss mot "anti-kolonialistattityden". Kolonistörer dominerade Afrika under så lång tid att det har

blivit en motreaktion av uppror. Afrikaner känner det som om de kastas hit och dit av kolonialväldet. Mycket av detta har kommit in i kyrkorna. "Vi är en Vy-församling, vi är en Bassa-församling, vi är en Kissi-församling..." Församlingarna har delats in efter stamtillhörighet.

Vet du att det är lättare för mig som en vit amerikan, att vara effektiv i Afrika som missionär, än vad det är för en nigerian att åka till Sierra Leone och vara effektiv? En svart nigerian till en svart sierra-leonian. Det är enklare för mig. Varför? Stamväsande: Afrikas förbannelse. Ta Sydafrika till exempel; mycket av stridigheterna där har varit zuluerna mot inkartas. Det är inte ens vit mot svart längre, det är svarta mot svarta. Det är stamväsande. Så det är svårt för en nigerian att åka till Sierra Leone därför att en del sierra leoner har fördomar mot nigerianer.

Låt oss gå tillbaka till konferensen jag talade om. Den kände afrikanske talaren sa till konferensbesökarna att afrikaner inte vill ha vita missionärer. Vi förstår att de har sårats, men svaret är inte att ta bort det vita kärlet. Låt mig ge dig ett personligt exempel på hur den här antikolonialist attityden fortfarande finns kvar i Västafrika. Min andra dotter Elisabeth föddes i Liberia, men hon är inte liberiansk medborgare. Hon tillåts inte bli liberiansk medborgare. Om du är vit kan du inte bli medborgare där även om du är född där. Det är ett direkt resultat av kolonialism. Det är fel, men det är så ändå. På grund av att människor har sårats av en kolonisations attityd har detta blivit deras gensvar.

Vi gör ingen stor sak av det. Vi förstår att det har blivit sår. Men svaret är inte att hoppa i andra diket och skapa mer sår. Du måste ha Guds kärlek och rätt attityder som vi ser i Guds Ord. Även om människor har utnyttjats och dragits fördel av, så betyder inte det att Guds kallelser och gåvor är baserade på hudfärg. Det är de inte! Du kan vara en av de missionärerna som kan ändra tänkesättet och de attityder som kommer av det.

Lyssna. Skriv upp det här. Som missionär kommer du inte till ett land med utgångspunkt noll, eller jämlik. Du kommer in med ett distinkt underläge; du kommer in på den negativa sidan. När jag åkte till Liberia tänkte jag att de kommer att älska mig. De kommer att bli glada för att en missionär har kommit. Jag trodde att alla skulle bli glada.

Det fanns missionärer som vände mig ryggen. Det fanns missionärer från andefyllda samfund som inte ville ha något med oss att göra för de gillade inte trosundervisningen. De ville inte ha något med oss att göra. De isolerade oss. Vi kom inte dit och började på noll. Vi började på minus.

Först och främst; folk kanske inte gillar ditt budskap. För det andra; det kan finnas de som inte gillar missionärer på grund av tidigare erfarenheter. Om du åker till Kina, Indien eller Afrika kommer du att träffa på människor som säger att de har haft dåliga erfarenheter med missionärer. "Ni är bara som alla de andra missionärerna. Ni kommer bara hit för att få bilder och video så att ni kan få mera understöd. Ni kommer att bo som kungar och inte göra något för oss." De har alla möjliga förutfattade meningar. En del är sanna, andra inte. Du kommer trots allt att få betala priset för deras förutfattade idéer. Därför är det bäst att hålla en låg profil.

Annonsera inte att du kommer. Det finns fler fiender där ute än allierade. Var försiktig!

Det stoppar oss inte, men vi måste vara visa. Som missionärer måste vi kunna urskilja och ha förståelse för den verklighet som möter oss.

Jag skulle kunna nämna land efter land där kulturellt högmod och rasism har kommit in i församlingen. "Vi vill inte ha missionärer. Vi behöver inte missionärer. Vi vill inte ha dig här. Skicka oss bara pengarna. Ge oss bara det vi vill ha." Var och en måste göra det Gud har kallat dem till. Vad ska vi göra? Ska vi ta bort aposteltjänsten och missionärsgåvan helt? Nej! Tänk om Gud skulle skicka någon med en apostolisk tjänst från Korea till Liberia för att hjälpa till med cellgrupper? "Vi vill inte ha honom för han är korean." Då är man en rasist! Han borde ha en plats - han har en kallelse och en plats att uppfylla!

OBS! Många problem har orsakats av att människor har kommit med kulturellt högmod. De säger sånt som är sårande. De kommer in aggressivt, med fel attityd. Kom ihåg att Jesus kom som en ödmjuk tjänare. Han kom inte i högmod och arrogans och talade om hur han skulle få ordning på alla. Kom ihåg detta.

Låt oss upprepa något av det vi har gått igenom. Kulturell identifikation är så avgörande om människor kommer att acceptera dig eller förkasta dig. Din framgång eller ditt misslyckande beror på detta. Din framgång kommer inte att baseras på om du är en bra predikant eller inte. Det är inte det viktigaste. Du kommer att börja växa och utvecklas när du börjar betjäna dem och visa dem Guds kärlek. Det finns massor med möjligheter att misslyckas.

Jag upplevde ett krig i Liberia och en militärkupp i Sierra Leone. Jag kan inte beskriva hur det är. Man kan inte föreställa sig det. Skjutandet pågår ständigt. Inga bilar rör sig. Vapen, folk och soldater bara kommer och tar vad de vill ha, människor dödas - man kan helt enkelt inte föreställa sig det. Jag har upplevt översvämningar och tornados, men krig är mycket värre.

Det var statskupp i Sierra Leone, men efter två dagar hade det lugnat ner sig så pass att man kunde ta sig fram. Amerikanska ambassaden kallade in alla amerikaner och sa, "Vi tar hit ett flygplan från Tyskland. Det kommer till flygplatsen imorgon bitti. Ni får ta med er varsin väska som väger max fem kilo, det är allt. Det här kan vara er sista chans att fly härifrån. Vi har hört att det kommer att bli en motkupp. Om ni stannar kommer vi inte att ta ansvar för er." Vad gör man? Det är en sak att diskutera vad man ska göra i ett tyst klassrum, men det är en annan sak att ha upplevt en dags skjutande och ha sett plundring och våldtäkter som pågår i ett krig. Frukten är så stark. Nästan alla stack, men vi bad över det och upplevde att Gud sa åt oss att stanna, så vi gjorde det.

När jag flera dagar senare körde längs gatan mötte jag den nationelle ledaren för en predikantorganisation. Jag stannade och hälsade. Han tittade på mig och sa, "Vad gör du här?"

"Vad menar du?"

"Du åkte ju!"

"Nej, jag åkte inte, jag är här."

"Alla amerikaner åkte, alla är borta!"

”Ja, men jag är här.”

Han fortsatte att undra, ”Hur kommer det sig?”

Jag förklarade, ”Ambassaden skickade mig inte till Sierra Leone, och ambassaden kommer inte att vara den som talar om för mig när jag ska åka. Gud skickade hit mig och Gud kommer att säga till mig när det är dags att åka hem. Jag bad och Gud sa till mig att stanna.”

Han fortsatte, ”Vi har ett möte med alla våra nationella pastorer där vi ska diskutera er missionärer. Hur ni packade ihop och lämnade oss, som om det vore ett företag. Ni är precis som affärsmän som packar ihop och sticker bara för att ni är rädda. Och vi måste stanna här. Vi tycker inte om det.”

Jag sa, ”Alla missionärer stack inte.”

Han sa, ”Jo, det gjorde de!”

”Jag är fortfarande här. Ser du inte mig?”

”Jo, men....”

Jag fortsatte och undervisade honom från Guds Ord hur fel det är att döma en broder som gör något utifrån sitt samvete. Jag berättade för honom om några inhemska pastorer som jag visste också hade åkt. Jag fick hans tänkande utträtat.

Du förstår, det finns en attityd som reser sig upp på båda sidor av andligt högmod, överlägsenhet och dominans. Många har en attityd som säger, ”Vi vet hur man får ordning på de här människorna.” När det sker kommer en motreaktion. En nationalistisk attityd säger, ”Vi vill inte ha er här, er hudfärg är fel, skicka oss bara era pengar.” Det blir andlig prostitution. Prostitution är bara ett utbyte av pengar utan personlig relation. Det är fel på båda sidor. Som missionärer kommer ni att få ta itu med dessa attityder och bruk.

Detta är ett verkligt problem i många länder. En del av er som kommer att vara i länder som inte är engelsktalande kommer inte att veta om detta under flera år eftersom ni inte kommer att förstå språket tillräckligt bra för att förstå vad som pågår. En del kommer att tala öppet om sina negativa känslor medan andra kommer att vara tysta och svåra att veta var man har. Du kanske inte vet om deras verkliga känslor i årtal. Men du kan vara säker på att även om ingenting sägs så kommer deras attityder att visa sig.

Åter till berättelsen. Vi bestämde oss för att stanna i Sierra Leone, men en av de största missionärsgrupporna där bestämde sig för att åka därifrån. Faktiskt så åkte nästan alla de stora organisationerna. Just den här evangeliska organisationen hade investerat miljoner missionsdollar i Sierra Leone under många år. De hade fantastiska byggnader i landet. När de hastigt lämnade, på grund av ambassadens rekommendationer, lämnade de över arbetet till den nationella personalen. ”Här, du har hand om det....du har hand om det här...du har hand om det här...”, och så åkte de. När de kom tillbaka sex månader senare var alla deras bilar borta. Arbetet var slut, borta.

Vet du vad som hände med deras bilar? Ledarna sålde dem, de nationella ledarna. Missionärerna var rasande, ”Hur kunde de göra så här mot oss? Vi kan inte fatta att de

har gjort det här! Vi litade på dem! Vi har arbetat tillsammans i årtal. Vi gav dem allt det här när vi åkte, och de har sålt alltihop! De har förstört allt!” De blev så arga att de packade ihop och lämnade landet och lämnade ingenting kvar. Lyckades eller misslyckades de?

De misslyckades. Det mest sorgsna är att de inte vet varför de misslyckades. De skyller på de inhemska. Vet du vad det betyder? Det betyder att om de åker någon annanstans för att starta något så kommer de att misslyckas där också. De kommer att misslyckas igen och de vet inte ens varför.

Så här är det. Den här gruppen var arga på de nationella ledarna. De packade ihop och stack, och frågade sig hur de (de nationella) kunde göra så. Den här organisationen hade arbetat i Sierra Leone i ungefär tjugo år. En del av deras missionärer hade dött där. De misslyckades. Det tråkiga är att de inte vet varför de misslyckades och kommer därför att göra om samma misstag igen, någon annanstans. De skyller på alla andra. Problemet är att de inte hade rätt målsättning från början: att göra lärjungar. De gick inte in för att träna folk.

De kom inte med målsättningen att lämna över arbetet till nationella ledare som de tränat upp. De kom inte med en förståelse av hur man förmedlar den himmelska visionen till människor. De valde fel människor utifrån fel kriterier. När man gör så, drar man undan mattan under sig. Många, många missionsorganisationer misslyckas och är dömda till fortsatt misslyckande på grund av att de inte håller fast vid principerna i Ordet. De utför inte uppdraget med rätt perspektiv som Gud har gett oss och Jesus har demonstrerat för oss. Därför har stora delar av världen en dålig bild av missionärer.

Det är tråkigt. Det behöver inte vara på det sättet. Förhoppningsvis kommer ni som läser denna bok att vara några av dem som ska ändra på det. Vi ser en förändring. Man skulle inte se de antalen i bibelskolorna om inte folket vore älskat. Folket gensvarar på den kärlek de ser. De gensvarar på hjärtat, attityden och anden i den typ av mission som jag talar om. Om du inte får tag i det här, kommer du att gå i fel ande. Du må vara kallad, du må vara ärlig och överlåten. Du må till och med betala ett pris, men Gud förbjude att du skulle arbeta på missionsfältet i många år och sen plötsligt - borta!

Jag har sett missionärer lägga ned sina liv på missionsfältet. Att se någon betala ett pris och sen inte se något resultat av de gör mig ledsen. Det är slöseri! Det är mycket viktigt att du kommer in med rätt ande och gör vad Gud har kallat dig att göra. Att vara kallad är inte tillräckligt. Att vara en bra predikant är inte tillräckligt. Du måste använda de principer som vi har tagit upp här. Om man skulle ta en landsortspojke från Minnesota och släppa ned honom i Bronx, New Yorks innerstad skulle han bli uppäten. Det är samma sak med mission. Om man inte förstår dessa saker och inte har rätt ande och attityd för vad man är kallad att göra, så kommer samma sak att hända, man blir uppäten!

Fler missionärer misslyckas än de som lyckas. Procenten som misslyckas är väldigt hög. Inte för att de inte hade kunskap i Ordet. De misslyckas i att ta itu med de saker som vi har talat om. De misslyckas med att identifiera sig kulturellt.

DU MÅSTE VARA STARK OCH VID GOTT MOD

Låt oss gå tillbaka till Josua för ett ögonblick. Herren säger till Josua tre gånger att vara frimodig och oförfärad (verserna 6, 7, 9). Då måste det ha varit viktigt. Gud försöker få något sagt, eller hur?

Motsatsen till styrka är svaghet. Du kommer inte att lyckas med mission om du är svag. Jag talar inte om fysisk svaghet utan om andlig svaghet. Vad är motsatsen till mod? Frukthan. Du kommer inte att vara effektiv i mission om du handlar utifrån fruktan. Varför sa Gud till Josua att han behövde vara stark och vid gott mod? Han visste att det fanns jättar, strider, utmaningar och konflikter framför. För att kunna triumfera över dessa var Josua tvungen att vara stark och vid gott mod.

Hur blir vi starka? Vi blir starka i Herren och i hans kraft (Ef. 6:10). Din starkhet är i Herren. Vad betyder det? Stanna kvar i Guds närhet och ha dina ögon fästa på honom. Du behöver hålla dig själv aktiv i bön. Du måste vara rätt inställd, ha rätt våglängd. Du är stark i Herren (i vem du är i Kristus). Därifrån kommer din styrka. Det är en sak att veta det, men en helt annan att leva i det.

Vi måste ha frimodighet. Gud har inte gett oss en fruktans ande men en ande av kraft, kärlek och ett sunt sinne. Du känner till bibelordet (2 Tim 1:7). Gud vill inte att du ska handla utifrån fruktan. Det finns många predikanter som gör det. Vi måste handla utifrån tro. Var stark och vid gott mod! Varför? Frimodighet föder frimodighet i andra. Det är smittsamt. Jag kan ställa mig upp och predika med frimodighet och du skulle bli förvånad vad det gör för människor.

Frukthan och blyghet kan ses och kännas. Till och med djur känner det. De vet om du är rädd. Ibland tittar jag på hundar och befäller dem att försvinna i Jesu namn. De bara vänder om och går. Jag minns en gång när jag var ute och gick tillsammans med min fru. Vi höll på att förbereda oss för att åka till Guatemala och gick på en landsväg i West Virginia. Plötsligt kom en hund springande emot oss. Han skällde och sprang rakt emot oss. Jag vände mig om och sa, "I Jesu namn, gå försvinn!" Hunden gjorde bokstavligen talat en u-sväng och vände tillbaka hem. Vi har auktoritet över djuren, men vi måste använda den. Det här var bara ett exempel på hur du måste ta kontroll över fruktan som försöker överväldiga dig.

Kom alltid ihåg att styrka och frimodighet är viktiga nycklar till framgång. Det finns många möjligheter i korskulturell mission att uppleva fruktan och oro. Tillfällen att vara rädd. Tillfällen att inte ha frimodighet. Håll dig själv igång, och meditera på Guds Ord.

ATT GÖRA ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR MÅSTE VARA GRUNDAT PÅ ORDET

”Låt inte denna lagbok vara skild ifrån din mun; tänk på den både dag och natt, så att du i alla stycken håller det som är skrivet i den och gör därefter; ty då ska dina vägar vara lyckosamma och då ska du ha framgång.” (Jos 1:8)

Lärjungaträning kan inte göras om den inte har Ordet i centrum. Det är Guds Ord som ger ljus. När Guds ord är levande i dig och när du ger ut det med eld, överbevisning, kraft och auktoritet, kommer det att påverka människors liv. Då kan de fortsätta med samma kraft, eld och auktoritet i sina liv och nå andra med evangeliet. Det är inte beroende av byggnader, ljudutrustning, generatorer eller fläktar. Det är Guds Ord som får det att ske, och det är där din seger kommer. Du måste ha det levande i dig.

Du kan inte ge vad du själv inte har. Du måste pressa dig in. Du måste gräva fram det. Du måste ha Ordet levande i dig. Jag kommer att säga något rakt på sak, som många av mina predikantkolleger inte tycker om, men det är sant ändå. Om församlingen inte har väckelse, beror det på att det inte finns väckelse i pastorn. Om det inte är väckelse i bänkarna beror det på att det inte är väckelse i predikstolen. Om det är eld i predikstolen kommer det att vara eld i bänkarna. Om det är överlåtelse i predikstolen kommer det att vara detsamma i bänkarna. Om pastorn når ut kommer folket att nå ut.

Folk gensvarar på det som sägs från predikstolen. Alla tycker inte om att titta i spegeln som Jakob talar om. Se till ditt hjärta. Du ska inte ge folk din religion eller dina byggnader. Du ska ge dem Guds Ord som förändrade dig för att du ska förändra dem. Om du lyckas att förändra dem kommer det att påverka hela nationen, garanterat.

Men det måste vara mer än en bok för dig. Det måste vara en uppenbarelse i ditt eget liv. Du måste få ut Ordet oavsett vilket område du jobbar i. Håll det brinnande i den andliga världen. Låt mig ge dig några råd som vi arbetat fram: 1. Studera dig full. 2. Tänk klart. 3. Be dig varm. Om du följer detta, kommer du att kunna påverka från talarstolen så att det påverkar hela landet.

Ordet förändrar människor. Var i Ordet. Håll kontakten med Ordet. Håll Ordet levande i dig. Då kommer ”dina vägar att vara lyckosamma, och då ska du ha framgång” (v 8).

ANDLIG FOKUSERING KONTRA NATURLIG FOKUSERING

Du behöver ha och bibehålla mer andligt fokus än naturligt fokus. Kom ihåg det. Skriv ned det så att du kan läsa det ofta. Det är lätt att säga, men svårt att göra. Jag är övertygad om att man måste ha mer andligt fokus i början och om det finns en naturlig sida av det du gör får det komma senare. Det är lättare att få tio frivilliga att gräva ett dike, göra utskick eller måla ett hus i fem timmar än att få dem att komma och be i fem timmar.

Människor är arbetsorienterade, inte andligt orienterade. Vi, som är Guds tjänare är andliga läkare. Det är vad en predikant är. Mitt jobb som andlig läkare är att göra vad som behövs för att få dig i anden. När du talar till en grupp människor är det ditt jobb att tala i den helige Ande in i människors hjärtan, och få dem att gensvara andligt på vad det än är Gud vill att de ska göra. Om fyra eller fem sover så är du troligtvis inte så framgångsrik.

Som andlig läkare är inte mitt och ditt jobb att ha en show för folket. Mitt jobb är inte att framträda. Mitt jobb är att förflytta folket in i anden, att få dem in på trons arena. Det är vad en pastor gör. Det kan vara genom att predika Ordet, genom lovsång eller att be för sjuka. Men det är att förflytta människor in i tro, att få dem att samverka med Gud andligt. Det är vad vi ska göra som andliga läkare. Det är mitt jobb att uppskatta patienternas förmåga och se vad som kan få dem att flytta sig och förhoppningsvis kan jag göra detta exakt genom den helige Ande (inte bara i min egen kraft).

Detta kan inte hända om inte predikanter vandrar i Anden. Så håll ett andligt fokus. Var full av bön. Var i Ordet. Ha det som din prioritet. Vi är här för att förändra nationer. Vi ska bygga hus. Ja, det kommer att vara en del av det, men elden från Gud, överlåtelsen och iveren för Gud måste vara i förgrunden. Det måste vara prioriteringen. Det är det som är viktigt. Byggnaderna och allt annat naturligt kommer att falla på plats. Det naturliga kommer att ordna sig om du behåller rätt perspektiv, med ett andligt fokus som din högsta prioritet.

OLIKA SÄTT ATT FUNGERA

Jag vill dela något med dig när det gäller på vilket sätt du arbetar. Detta är viktigt att veta och förstå när det gäller att ha inflytande och förändra en nation. Den standard du har på det du gör behöver nödvändigtvis inte vara den standard som folket har i landet dit du är kallad. Vi har besökare som kommer till Afrika regelbundet. En gång hade vi en grupp där som vi tog till vårt nationella kontor. Vi hade lämnat över ledningen av arbetet till vår inhemska personal 1992. Den här gruppen av besökare kom 1993. När vi gick till kontoret, la vi märke till att trappan var smutsig, den hade inte blivit ordentligt sopad. När vi kom in sa en utav besökarna till mig, "Broder Russ, tycker du att det skulle vara bra om jag hjälpte dem att skaffa en elektrisk skrivmaskin?"

Jag svarade nej. "Men de använder den där gamla skröpliga skrivmaskinen. Jag kan inte förstå att de använder den."

Jag sa, "Titta på hyllan därborta, där står en ny elektrisk skrivmaskin."

"Varför använder de inte den då?"

"Jag tror inte de har några färgband, och det finns ingen ström" (Det fanns ingen elektricitet den dagen).

Han tyckte att han hade lösningen, men han visste inte om hela historien. Så jag berättade hur vi hade drivit arbetet, hur trappan hade sopats och att vi hade haft datorer, elektriska skrivmaskiner och generatorer. Jag förklarade, "Det var så vi arbetade, men nu är det på en nivå som de kan hantera. De kan upprätthålla och bibehålla verksamheten på den här nivån. Det är där de är just nu. De använder en manuell skrivmaskin istället för en elektrisk, men det är okej. Om de var tvingade att göra allt på ett speciellt sätt, skulle utrustningen vara trasig om några månader eller de skulle inte ha pengar till nya färgband. De måste finna sin plats och sin nivå att arbeta från och sen kan de bygga därifrån.

Lägg inte din standard på dem som du placerar i ledarskap. Visa dem genom att vara ett exempel när du undervisar och tränar dem, men låt dem börja på en nivå som är uppnåelig för dem. Det är en växtprocess. Kom ihåg att sådana här saker inte är det viktigaste (sopade golv eller vilken typ av skrivmaskin de använder). Om ett brev har noll misstag eller tre, eller hur det än är skrivet är småsaker. Doktrinen i bibelskolorna är det viktiga.

Håll ditt huvudsakliga fokus på det som är viktigast. Får de tag på Guds Ande och på Guds Ord? För lärarna ut elden? För de ut ljuset? Det är de viktiga frågorna som du måste fråga dig. Om lärarna inte är förberedda för lektionerna, då har du problem.

Förstora inte upp småsakerna och förminska inte det som verkligen är viktigt. Evangeliska kampanjer, lärjungaträning och att få in Ordet; det är det som är viktigt. Jag har sett missionärer tappa humöret över småsaker som t.ex. ostädade trappor. Vad spelar det för roll! Vem bryr sig om det i evigheten? "Men, vi har regler att följa!" Visst! Menar du att de ska följa någon regel, medan din attityd mot folk är mycket värre än att de inte följer din regel?

Du måste bevara rätt ande. Få inte en lagisk attityd. När du tränar människor måste

du låta dem klara av det själva. En dag fick jag ett telefonsamtal från Sierra Leone. En av våra missionärselever sa, "Broder Russ, de har sprängt ljudanläggningen under kampanjen. De sprängde alla högtalarna. Otroligt! En 1200 Watts förstärkare! Broder Russ, de behöver en ny ljudanläggning."

Jag sa till honom, "Ja, vi ska be med dem och stå i tro tillsammans med dem."

"Kan du inte ta hit något?"

"De måste lösa detta själva. Om de förstör några stycken och betalar för dem själva, så kommer de att sluta förstöra dem."

Om ett barn blir av med en cykel några gånger, kommer han att sluta kasta den, sparka på den och misshandla den. Om han får betala för den ett antal gånger kommer han att bli försiktigare. Sånt är livet.

Kom bara ihåg att prioritera de saker som verkligen har betydelse i längden. Fråga dig själv om framgången för det du gör beror på dina regler innan du blir upprörd över dem. Tillåt den nationella personalen att växa i det naturliga. Om de håller ordning på den andliga sidan av tjänsten kommer den naturliga tillväxten att komma av sig själv.

LEDARSKAPSTRÄNING: ATT VIDAREBEFORDRA AV SIG SJÄLV SÅ ATT DET PÅVERKAR DEM MAN TRÄNAR

Under processen att göra lärjungar, tränar du och påverkar ledare. Du har inflytande på ledare. Ledare måste ha rätt attityd när det gäller det som de är kallade till. Deras attityd kommer att vara en spegelbild av dig. Se igen i Josua 1:1 "Efter Herrens tjänare Moses död..." Herrens tjänare. Lägg märke till det ordet. Versen fortsätter, "...sa Herren till Josua, Nuns son, Moses tjänare. Moses vadå? Hans tjänare.

Ordet tjänare nämns tre gånger i de två första verserna. Det säger mig att det är viktigt. Den attityd och ande du har när du tränar upp ledare påverkar dem. Moses var påverkad av Herren och sin vandring med Honom, och Josua i sin tur, var påverkad av Moses. Den ande som du verkar i kommer att överföras till andra. Jag talar inte om den helige Ande. Jag talar om din personliga ande. Jag talar om hur du i grund och botten uppför dig. Ditt ethos; det är summan av din karaktär, dina värderingar och dina attityder. Familjen Kennedy, t.ex, har ett välkänt ethos. Man behöver bara säga namnet, så trolas det fram en speciell känsla och speciella idéer. Ditt ethos, det sätt som du för dig själv på (vad du gör och säger), flödar ut från dig och påverkar dem som finns runt omkring dig. Uppenbarligen påverkade Moses attityder, karaktär och tro Josua.

Ledare har en ande omkring sig. Jag vet ledare som har en kontrollerande ande. Jag vet ledare som har en dominerande ande. Andra har en lagisk och hård ande. Så finns det de som har en mild och ödmjuk ande, de som har ett tjänarehjärta. Det är din kallelse. En del har ett pastors hjärta medan andra har en evangelistisk ande. Det är inte bara den helige Ande. Det är innebörden av vem du är och vad du håller på med. Den typ av ande som du har över dig kommer att bli överförd till andra runt omkring dig.

Vilken typ av ande har du?

FÖRKASTA INTE NÅDEN.

Låt oss titta i Gal 2:21. Där säger aposteln Paulus: "Jag förkastar inte Guds nåd..." Ordet "nåd" betyder inte frälsningsnåden. Om du tittar i 1 Kor 12 och Rom 12 hittar du många referenser till olika sorters nåd som har getts till Kristi kropp. Paulus säger, "Ty i kraft av den nåd som har blivit mig given, tillsäger jag..." Vilken nåd hade getts till Paulus? Den apostoliska nåden.

Varje person har fått nåd eller begåvning. Alla har fått åtminstone en gåva. Vi känner till de fem tjänstegåvorna: apostel, profet, evangelist, pastor och lärare. Sen har vi också andra gåvor som t.ex. administratör, hjälptjänst, givande och gästvänlighet. Alla har fått åtminstone en av alla dessa gåvor. Det är nåden som gör dig framgångsrik i livet.

Guds nåd gör det möjligt för dig att fullfölja Hans plan för ditt liv. När Gud ger dig den nåden och förmågan, gör den mer än att bara göra dig nöjd och att hjälpa dig att fullfölja Hans plan. Det är så mycket mer än det. Hans nåd gör att andra blir välsignade. När jag ställer mig upp och predikar sker tecken och under. Var det jag som fick det att hända? Nej. Nåden, gåvan och den helige Ande i mig fick det att hända. Jag kan inte göra mirakler. Den helige Ande gör det utifrån den gåva och den nåd som han har placerat i mig. Hans förseende nåd. Guds försorg om folket. Jag är glad och tillfredsställd när jag verkar i nåden och när jag fullgör det som Gud vill att jag ska göra i livet. Mitt i allt blir människor välsignade. De är välsignade, jag är välsignad och Gud är glad.

Nåden får det att hända. Jag berättade tidigare om lastbilarna med utsäde till Västafrika. Det var en annan man som gav mig en halv miljon läseböcker för grundskolorna. Jag skrev inte ett brev. Internationella Bibelsällskapet gav mig 20 000 biblar. Jag skrev inte ett enda brev. Jag ringde bara ett samtal och pratade med någon. Lester Sumrall skickade sin båt över till Afrika två gånger. Vad var det som fick det att hända? Guds nåd, Hans nåd som förser, som verkar igenom mig för att röra vid dig. Jag går upp för att predika och någon ger mig 25 000 dollar till arbetet. Vad orsakade det? Nåden i mitt liv som sträcker sig ut och talar till hans hjärta. Till vems fördel? Inte min. För folket i Västafrika. Jag har fått nåden för att sträcka mig ut och hjälpa de människorna.

Jag vill berätta en annan historia för dig. Jag ringde en organisation en gång gällande några traktater. En dam svarade i telefonen, och jag berättade för henne att jag var missionär och att jag behövde några traktater.

"Åh, kan du komma till kontoret och hämta några påsar?" sa hon.

Jag sa, "Nja, jag behöver ett par miljoner."

Hon blev tyst i andra änden. "Jag kan inte lova dig det."

"Finns det någon som kan det?"

"Ja, alla är ute nu, men låt mig tänka efter. Det är någon i tryckeriet."

Hon lät mig vänta en stund. Plötsligt är det någon som svarar i andra änden. Jag

kan höra tryckpressen i bakgrunden. "Hej!" Han ropar i telefonen medan pressen går.

Jag ropar tillbaka, "Jag behöver några traktater."

"Hur många behöver du?"

"Två miljoner." Det blir tyst.

Han säger, "Okej, du kan hämta dem imorgon."

De gav oss två miljoner traktater genom ett enda telefonsamtal. Bara så där. Guds nåd sträcktes ut och rörde vid mannens hjärta. Det var inte på grund av mig. Det var på grund av människorna i Västafrika. Det är så det är tänkt att fungera.

Förkasta inte Guds nåd! Du kan strypa den smörjelse som du vill verka i. Det finns människor över hela världen som förkastar och hugger av Guds försörjande nåd för dem. Inte bara andligt, men också ekonomiskt och naturligt. De får ingen favör. Relationer som aldrig kommer till stånd. Församlingar som inte stödjer dem. Inget stämmer. De kämpar alltid. Du vill inte förkasta nåden.

Hur förkastar man den? Genom att vara olydig mot Gal 2:20. Paulus säger, "Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag utan Kristus lever i mig; och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." Det finns ett "jag" problem idag i stora delar av Kristi kropp och dess ledarskap. Min tjänst. Det som jag gör för Gud. Det här är min församling. Det här är mitt. Paulus säger att du måste bli "korsfäst med Kristus." Det är inte din församling; det är Hans församling. Du är en herde. Hur många herdor är ute på fälten och passar sina egna får? Herdar äger inga får. Killen i det luftkonditionerade kontoret äger dem. Herdepojken ser bara efter dem.

Vi tar ofta kontrollen över saker. Min byggnad. Min kyrka. Min tjänst. En ande av kontroll börjar dominera människors liv. De blir fyllda av fruktan och känner att de måste beskydda sin grästova. Beskydda sin investering. Beskydda det som de har lagt ned sitt liv i. Jag kunde lämna arbetet i Liberia för det var inte mitt verk ändå. Jag kan inte ta äran för det.

Om du börjar ta åt dig äran för allt som händer på den plats där Gud har satt dig, öppnar du upp dig själv för ett stort fall. Den sida hos dem som är i tjänst som är den mest åsidosatta är ödmjukhet. Ödmjukheten måste få göra sitt verk i ditt hjärta, annars kommer du att förkasta Guds nåd i den tjänst som Han har kallat dig till.

Den helige Ande måste göra ett verkligt verk av ödmjukhet i ditt hjärta så att du inte förkastar nåden. Att bara veta om ödmjukhet är inte nog. Huvudkunskap kommer inte att ta dig igenom. Jag skulle vilja dela med dig hur Gud gjorde i mitt liv. Låt mig börja med att berätta om resultatet, frukten.

För några år sedan talade jag på en konferens. Det var ca 5-6 000 som lyssnade, och jag hade fått 15-20 minuter på mig för att berätta vad som hände i Liberia. Jag gick upp och sa: "Jag vill ge äran till Gud för vad Han gör i Västafrika." Sen delade jag mitt vittnesbörd. Efteråt kom en person fram till mig och sa, "Russ, det var bra det som du sa, men du behöver inte försöka vara så ödmjuk." Jag gick därifrån och tänkte

att jag försökte inte vara någonting. Jag försökte inte vara ödmjuk.

Ödmjukhet borde vara en naturlig reaktion hos ledare i Kristi kropp. Den rike ynglingen kom till Jesus och kallade honom gode Mästare. Jesus frågade, "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud." (Mark 10:17-18). Man kan bara föreställa sig lärjungarna säga, "Kom igen, Jesus, du är Guds Son. Alla vet det, så varför måste du vara så ödmjuk?" Vad var det Jesus sa egentligen? Han försökte få dem att se, att till och med det han gjorde kom från ovan. Jesus tog inte åt sig äran. Jesus satte också ett exempel när han tvättade lärjungarnas fötter och sa, "Har nu jag, er Herre och Mästare, tvättat era fötter, så är också ni pliktiga att tvätta varandras fötter. Jag har ju givit er ett föredöme, för att ni ska göra vad jag har gjort mot er. Sannerligen, sannerligen, säger jag er: Tjänaren är inte förmer än sin herre, inte heller sändebudet förmer än den som sänt honom." (Joh. 13:14-16). Att tvätta varandras fötter är en ödmjukande handling för båda parter som är inblandade, kanske mest för den vars fötter blir tvättade. Den kvällen använde Jesus den vanliga handlingen att tvätta fötter för att lära sina lärjungar hur de skulle följa honom i ödmjukhet. Tänk om dagens kristna ledarskap kunde lära sig från Jesu exempel.

Jag var i Afrika och hade bara varit i tjänst en kort tid när den helige Ande talade till mig och sa, "Finns det något i ditt liv som skulle genera dig om det blev offentligt känt?" Jag var tvungen att kontrollera mig själv. Jag kunde ärligt säga att det fanns ingen synd som jag kände till, men det skulle vara generande om människor fick veta hur jag blev när jag tappade humöret inför min fru eller blev arg på en annan bilförare. Du förstår, det finns en dold sida av våra liv som ingen känner till utom Gud. Din man eller fru vet inte om det. Det finns en gömd sida som bara du och Gud vet om. Han frågade mig, "Finns det något som skulle genera dig om det blev känt för andra. Om jag skulle visa det på en stor skärm inför tusentals bibelskolelever, skulle några bli besvikna på dig och gå sin väg?" Jag sa "Ja, det tror jag." Han sa, "Så vilken är skillnaden på dig och de predikanter som fallit i grov synd offentligt och orsakat att människor blivit besvikna och vänt sig bort? Den enda skillnaden är att deras synd uppenbarades medan din inte har det."

Det var en mycket ödmjukande erfarenhet för mig. Det förde mig till en plats där jag kunde säga: "Jag vill bara ge Gud all ära och pris för vad Han gör i Västafrika." Jag insåg att om det inte vore för Guds nåd så skulle ingen av oss (inklusive mig själv) kunna göra någonting. Vilka är vi som kan säga, "Jag, min, mitt." Glöm aldrig bort att utan Guds nåd skulle du inte kunna göra något för Guds rike. Bli aldrig uppblåst och tro att du är något stort eller en kändis av något slag. Om det inte vore för Hans förlåtande nåd dagligen, skulle vi inte vara någonting. En del har glömt det. Man kan höra det när de pratar: "Jag, mig, mitt, och det jag gör." Paulus säger, "Jag är korsfäst med Kristus." Döda människor skryter inte.

Efesierbrevet 4 talar om de fem tjänstegåvorna: apostel, profet, evangelist, pastor och lärare. Dessa ord är verb inte substantiv. Det är vad du gör, inte vad du är. "Jag är evangelist!" Dumheter. Du evangeliserar. "Jag är pastor!" Nej, det är inte vad du är, det är vad du gör. Det är din funktion. Det är inget att bli högmodig över. Ingenting som gör dig till superstjärna. Du är vad du är i Kristus, inte i och av dig själv.

Låt mig ge dig ett annat exempel från Bibeln. Paulus som skrev det mesta av Nya

Testamentet säger, "Jag arma människa! Vem ska frälsa mig från denna dödens kropp?" (Rom 7:24). Tidigare i kapitlet säger han till och med att han gör det han inte vill och det han vill det gör han inte (7:19). Han talar om hur köttet krigar mot sinnet (v.23). Dessa kommentarer visar oss att även aposteln Paulus var tvungen att ta itu med sitt kött som ville göra som det ville. Om han, en man med så mycket uppenbarelse och som skrev stora delar av Nya Testamentet, var tvungen att göra så, vad får någon av oss att tro att vi inte behöver göra samma sak. Om du inte kan erkänna att du är en "svag människa" utan Gud, i och av dig själv, kommer högmod och allt möjligt skräp att komma in. Du måste sträva efter en attityd av sann ödmjukhet.

Om vi hade en död människa i en kista och någon kommer fram och spottar på kroppen och säger "Jag tyckte aldrig om dig!", tror du att den döde skulle bli förolämpad? Tror du att han skulle spotta tillbaka? Sen, kanske någon annan kommer fram till kistan och säger, "Åh, vad jag tycker om dig! Du var världens bästa predikant, jag gillar dig verkligen!" Tror du att han skulle bli uppblåst av högmod? Det skulle inte påverka honom alls, eller hur? Så vill Gud att vi ska vara korsfästa med Kristus. Döda. Vi borde inte ta emot pris, vi borde inte ta emot ära eller tillkännagivanden. Högmod skulle inte ha någon del i våra liv. Å andra sidan borde vi inte bli upptagna av kritik heller. Ingetdera borde påverka oss.

Låt mig ge dig ännu ett exempel på att inte vara korsfäst med Kristus. Att betjäna utifrån dina sårade känslor. Du förstår, kärleken blir inte förolämpad, enligt 1 Korintierbrevet 13. Det kan vara mycket frestande att utgå från något som sårat en när man ska predika. Du måste vandra i Guds sorts kärlek. "Men du vet inte vad han gjorde! Du vet inte hur elak han var mot mig!" Kärleken blir inte sårad. "Ja, men jag har rättigheter. Jag har en bra anledning att vara sårad." Kärleken blir inte sårad. Inte Guds sorts kärlek. Tänk på Jesus på korset. Sa Han, "Fader, ge igen"? Det var de som drev spikarna igenom hans händer som han syftade på. Hade inte han rättigheter? Hans kärlek blev inte sårad och istället för att be Fadern att ge igen så bad Han Honom att förlåta dem. Jag tycker om vad en av mina vänner säger: "Du kan inte såra mig. Jag älskar dig. Spotta på mig. Du kan inte skada mig. Jag älskar dig. Jag förlåter dig. Slå mig. Jag kommer bara att förlåta dig." Korsfäst med Kristus, det är så vi måste vandra vårt liv.

Du måste dö för Honom. Han vill inte att du ska dö fysiskt. Han vill att du ska dö från dig själv, från dina egna ansträngningar och önskningar. Jag ville bli senator i USA, men jag fick lov att dö från det. Jag var tvungen att komma till en plats där jag sa, "Om Gud vill att jag ska bli missionär så vill jag också bli det." Du måste dö från dina egna ansträngningar och önskningar. Han förväntar sig det.

Om du lever i anden och vandrar i anden, kommer du att kunna övervinna ditt kött. Det inkluderar det högmod och den känsla av förolämpning som vill försöka att dominera ditt liv. Du kommer inte att vara effektiv om du vandrar i köttet. Du kommer att kortsluta smörjelsen i ditt liv; du kommer att skära av Hans nåd och försörjning till dig och för dig. Beskydda smörjelsen som finns över ditt liv! Din framgång är beroende av den.

NYCKELN TILL LEDARSKAP: NÖDVÄNDIGHETEN AV ATT VARA ETT EXEMPEL

”Då bjöd Josua folkets tillsyningsmän och sa: ”Gå igenom lägret och bjud folket och säg: ”Res till reskost åt er, ty om tre dagar ska ni gå över denna Jordan för att komma in i och ta i besittning det land, som Herren, er Gud vill ge er till besittning.”” (Jos 1:10-11).

”Då svarade de Josua och sa: ”Allt vad du har bjudit oss vill vi göra, och varthelst du sänder oss, dit vill vi gå. Såsom vi i allt har lytt Mose, så vill vi ock lyda dig: Allenast må Herren din Gud vara med dig, såsom Han var med Mose. Var och en som är gensträvig mot dina befallningar och inte lyssnar till dina ord, vadhelst du bjuder honom, han ska bli dödad. Allenast må du vara frimodig och oförfärad.” (Jos 1:16-18).

Hur lyckades Josua få så många människor enade? Officerarna som han talade till i vers tio var ledare för flera miljoner människor. Det är svårt nog att få församlingens äldste att besluta om nya gardiner eller kördräkter. Hur kunde han få den graden av lojalitet och enhet som behövdes för att de skulle kunna säga att den som gjorde uppror skulle dödas? Hur gjorde Josua för att få dem att följa honom?

Sista delen av vers arton ger oss lite ljus över svaret. Deras enda villkor för att följa Josua var att Herren skulle vara med honom så som Han varit med Mose. Vi som predikanter och ledare, har ett ansvar att visa för folket att Herren är med oss. Om du säger till folket att du är en pastor eller ledare, så har de rätt att förvänta sig att du ska visa det; visa för dem att Gud är med dig. Prat är inte tillräckligt. Att tala om för dem vem du är och vad du är, är inte nog. Du måste visa det.

I förra kapitlet pratade vi om nåden som Herren ger för att vi ska kunna utföra visionen. Att du visar den nåden är av yttersta betydelse. Hur går det till? Genom tecken och under, ja, men det finns många andra sätt som kan visa eller bevisa att Guds nåd är över dig för att göra det du gör. Favör, vishet, kunskap, kreativitet, strategier, och att höra rätt från Gud.

Israels barn bad Josua att demonstrera eller bevisa sitt ledarskap för dem. De var villiga att följa, men bara om de visste att de kunde lita på honom. Om du vill att människor ska följa dig, måste du ge dem en anledning varför de ska vara lojala mot dig.

Om du är i ledarposition, bör du be regelbundet med dem som du är ledare för. Jag talar nu om dem som är i lärjungaträning, dem som du lägger ner av dig själv i. Du behöver be med dem och visa Guds verklighet för dem. Jag skulle kunna ge dig många exempel, men jag tänker på ett speciellt.

I de länder där vi arbetar, träffas medarbetarna för en timmas bön varje morgon. Alla måste komma, det är inte valfritt. Om man har någon som inte vill be för arbetet, då är han egentligen inte med helhjärtat. Människor behöver finna ett sätt som de kan ansluta sig på. Du behöver finna ett sätt att ansluta dig på.

Vi var i Sierra Leone, och en dag hade vi bön. Bibelskolan skulle börja om bara några få dagar. Jag var bekymrad för att det skulle börja regna. I Västafrika är slutet av

regnperioden i september och det regnar varje dag under regnperioden. Varje dag regnar det och det hindrar folk från att komma och anmäla sig till Bibelskolan. De flesta går eller åker taxi, så vädret påverkar resandet mycket.

Jag ältade detta fram och tillbaka och tänkte för mig själv, "Jag hoppas att det inte blir regn." Plötsligt talade den helige Ande till mig och sa, "Om du säger det kommer det att bli så." Just där i medarbetarsamlingen sa jag, "Det kommer inte att regna de följande tre dagarna." Alla tittade på mig och sa, "Broder Russ, det är regntiden. Det regnar varenda dag." Jag svarade inte. Vi avslutade samlingen och fortsatte med dagens sysslor. Den dagen och natten regnade det inte.

Nästa dag när vi möttes för bön sa jag, "Det kommer inte att regna de nästkommande två dagarna." "Det är regnperiod, broder Russ, det regnar alltid." Det regnade inte den dagen och inte heller den natten. Registreringen började och dagen därpå startade vi bibelskolan. I bön sa jag att det inte skulle regna och det regnade inte den dagen. Det gick tre dygn utan regn under regnperioden i Sierra Leone.

Vad var det jag gjorde? Medarbetarna såg att "Broder Russ hör från Gud och vandrar med Gud." Vi måste kunna visa för människor att vi vandrar med Gud. Speciellt för dem vi leder. Det kostar mycket att säga en sak som visar sig vara fel. Det är dyrt att vara på ett sätt idag och på ett annat sätt imorgon. "Prova det här, prova det där." Nej, det är inte "Ole dole doff." Du kan inte testa dörr nummer ett, dörr nummer två, eller dörr nummer tre. Det ska inte vara så att jag har misslyckats så många gånger att nu finns det bara ett sätt kvar att prova. Du måste vara ledd av Guds Ande därför att "en människa med delad håg är en som går ostadigt fram på alla sina vägar." (Jak 1:8). Du kommer att mista folk. De kommer inte att lita på dig. "Han säger det här den ena dagen och nästa dag säger han något annat. Han försökte det här och det fungerade inte. När kommer han att lyckas hitta rätt svar?" Vill du att det ska sägas så om dig?

De som leds av Ole, dole doff är Guds barn? Nej! De som är Hans barn leds av Hans Ande. Det den helige Ande säger är plan nummer ett. Så är det bara. Det går inte att välja A, B eller C. Det är inte ens fråga om en nödlösning. Det är så som Han säger. Du måste utveckla förmågan att inte bara vara ledd men också att dra ut saker från den helige Ande och verkställa det i anden för att bli en effektiv ledare.

Jag kommer ihåg ett annat exempel som illustrerar att vara ledd av den helige Ande och att ge människor ett skäl att tro att Gud är med dig. Hur tror du att vi fick in Bibeln i de allmänna skolorna i dessa länder? Gud sa åt oss att göra det och gav oss sedan strategin.

Under en bönestund, i Liberia, sa Gud, "Gå till Utbildningsministeriet och presentera ett förslag för dem att undervisa från Bibeln i de allmänna skolorna." Skolorna hade redan religionsundervisning, men inga lärare. De hade inga Biblar. De kunde inte ens genomföra programmet på grund av brist på pengar. Så vi gav dem ett förslag. De tyckte om det därför att vi var samfundsberoende. Om vi bidrog med läroplan, lärare, Biblar, och gjorde allt gratis, så fick vi tillstånd att göra det. De tyckte om förslaget.

Jag hade inte varken Biblar, lärare eller läroplan, men Gud sa till mig att göra det. Vi hade fått okej från utbildningsministeriet, men jag sa till Gud att Han var tvungen att

komma med resten. Strax efteråt råkade jag tala vid en konferens i USA, där Willie George (pastor i Church on the move, en stor församling i Tulsa, öv. anm.) var med. Efter att han hade hört mig berätta om arbetet, stoppade han mig när jag gick förbi honom, "Jag gillade det som du berättade. Jag uppskattar det." Jag tackade honom och berättade att jag hade tagit med två lådor med hans material in i landet. Han frågade, "Vill du ha mer?" Jag sa att det skulle vara till stor välsignelse. Pastor George sa då att jag kunde komma till hans kontor så skulle han se vad de kunde göra för oss. Jag åkte dit på måndagen den veckan. Vi gick in i förrådet och han gav mig pall efter pall med material.

Pastor George skickar nu containrar fulla med barnmaterial till Västafrika. Han förser oss med material för att ha Bibelundervisning i skolorna. Dessutom har Pastor Billy Joe Daugherty gett oss 80 000 ex. av boken "Det nya livet" för femte året i rad. Vi använder nu hans bok på flera nivåer i undervisningen. Detta började också den sommaren som jag första gången pratade med Pastor George.

Jag hade materialet, men jag saknade fortfarande Biblarna. Jag kände att jag skulle ringa en Bibelorganisation. Jag pratade med ledaren. Vi pratade i telefonen och han säger, "Det är intressant att du ringer just nu. Vi har nyss haft ett styrelsemöte i morse och vi pratade om att vi behöver få in Biblar i den delen av Västafrika. Nu ringer du och du är från den delen av Afrika. Vi visste inte hur vi skulle få in dem." De skickade oss en container med 12 - 15 000 Biblar. De betalade för dem liksom för fraktkostnaden för att få dit dem.

Nu var det dags för mig att åka tillbaka till Liberia. Gud hade övernaturligt försett oss med läroplan och de Biblar vi behövde. Vi hade 400 elever i bibelskolan vid det tillfället. Jag började att utmana dem med uppdraget som Gud hade gett oss. Ett hundra gensvarade. Vi började att träna dem, och planerade att de skulle börja i skolorna som volontärlärare. Allt löstes, så vi gick tillbaka till utbildningsministeriet för att tala om för dem att vi var beredda att börja.

Den tredje högsta mannen träffar oss och säger, "Nej, vi vill inte ha er hjälp." Det visade sig att han hade gått på en samfundsbibelskola. De tyckte inte om oss, och någon hade gett dem dålig information. De var inte direkt glada över oss "troskillar". Det är sant. Alla gillar inte att trosmänniskor kommer i närheten. Så han stoppade oss i en månad, två månader, tre månader. Vi bad och påminde Gud om Hans löfte i Josua 1:5 att ingen människa ska kunna stå oss emot: "Gud, du har sagt det här. Den här mannen står ivägen för oss. Han hindrar och håller tillbaka din plan. Förändra honom eller flytta på honom! Förflytta honom. Gör vad som krävs." Det gick ett par månader och sen gick jag tillbaka till hans kontor. Han sa, "Broder Russ, är ni redo att börja projektet?" Jag sa, "Vad?" Han fortsatte, "Ja, när ska ni sända in lärarna? Kör igång!"

Prisad vare Herren! Vi startade programmet. Hur som helst så ville jag veta vad som hade hänt med mannen som förvandlat honom. Han berättade för mig om sin kusin Sadie som också jobbade på departementet. Han hade känt Sadie i årtal och berättade att Sadie hade varit alkoholist och kvinnotjusare. Sadie hade börjat på bibelskolan i september det året och hade börjat bära med sig sin Bibel till jobbet. Mannen sa, "Vi kallar honom "predikanten" nu. Om det kan förvandla min kusin Sadie, vet jag att det är

från Gud. Jag vill att alla barn ska få detta.”

Idag, i Liberia, har vi bibelundervisning i de offentliga skolorna, och vi övervakar hela programmet.

Efter att vi hade börjat undervisa i de offentliga skolorna, kom en speciell grupp missionärer till honom och sa, ”Vi kommer att dra in allt stöd för dig om du låter de där undervisa.” Han bad över det och sa sen till dem, ”Bra, de är inne och ni är ute. De där människorna använder inte våra barn för religionspolitiska syften. De vill bara hjälpa dem. De försöker inte att få fördelar, de försöker inte att kontrollera programmet. De vill bara hjälpa barnen.” Och så slängde han ut dem ur programmet.

Samma medarbetare åkte till Utbildningsministeriet i Sierra Leone och försökte med samma strategi som vi hade använt i Liberia för att få ett Bibelundervisningsprogram. De gick raka vägen till toppen, till utbildningsministern. Jag sa inte åt dem att göra det, de gjorde det på eget initiativ. Ministern var muslim. Han sa, ”Gå härifrån, jag vill inte ha era eländiga biblar!” Gud hade inte sagt till oss att göra så, de hade gjort det i köttet. Vi bad över det och då sa Gud till oss att gå direkt till rektorerna. Många rektorer är kristna. Nu undervisar vi 25 000 - 30 000 barn varje vecka i Sierra Leone, och det i ett land där utbildningsministern är muslim.

När vi hör från Gud och lyder kommer resultatet att visa att Gud är med oss. Resultatet visar folket att Han är med oss. För att vara en effektiv ledare måste du göra så. Människor kommer inte att följa dig om de inte litar på dig och de beslut du fattar. Inte bara det; de borde få se Guds försörjande hand över dig.

Gud talade till mitt hjärta att gå till det lokala fängelset där jag bodde i Sierra Leone, för att starta en bibelskola där. Jag berättade för medarbetarna att Gud sagt det till mig. Jag skickade iväg några medarbetare för att träffa fängelsedirektören och för att undersöka saken. Fängelsedirektören sa direkt, ”Aldrig! Inga religiösa grupper eller bibelskolor här inne!” De var dit ännu en gång och samma sak hände.

Jag bad mina medarbetare att ordna ett möte med fängelsedirektören. Jag åkte för att träffa honom och tog med mig en evangelistvän. När vi kom till fängelset väntade tio till tolv av fängelseledningen på oss. Jag hade med mig kopior av ”Maximal manlighet” av Ed Cole och ”Den troendes auktoritet” av Kenneth E Hagin. Jag tycker om att ge böcker till folk därför att de påverkar deras liv som läser dem. Jag gick runt och sa, ”Här är en gåva. Vi ville bara ge er en bok.” Fängelsedirektören tittade på mig och sa, ”Det blir inget möte, kaplanen är inte här.” Jag förklarade för honom att jag var inte där för att träffa kaplanen utan för att träffa honom. ”Inget möte.” Jag sa, ”Okej!!” Jag ryckte tillbaka boken han hade fått ur hans hand. Sen gick jag runt till alla de andra och tog tillbaka böckerna jag hade haft med mig. När jag gick ut genom dörren sa jag, ”Om ni inte vill ha vår hjälp, så går vi härifrån. Vi kom bara för att hjälpa ert folk.”

Min vän sa till mig, ”Jag kan inte tro att du gjorde så.” Jag måste medge att jag var lite förvånad själv. Jag hade definitivt inte planerat det, och jag var inte arg. Det bara blev så. Det var den helige Ande. Jag skyller på Honom. Du kommer att hålla med om att det är okej att skylla på Honom när jag berättar vad som hände sen.

Två dagar senare ringde fängelsedirektören och ville träffa mig. Man skulle kunnat tro

att jag var hans bästa vän. Han öppnade fängelset för oss. Vi tog med oss vårt evangelistteam och våra musiker och var där i en hel vecka. Jag predikade om när Paulus och Silas blev befriade från fängelset. Jag hade en fångslad åhörarskara. Vi fick se hundratals fångar komma och böja sina knän för Jesus Kristus. Vi såg hur fångvaktare lämnade sina vapen, komma fram och böja sina knän för Jesus. De öppnade upp alla fängelser i hela landet för oss. Vi startade en Bibelskola i det fängelset med över 100 elever. Fångvaktarna blev avundsjuka och krävde att vi skulle starta en för dem också.

Återigen en demonstration av att Gud är med oss. Den fängelsebibelskolan finns fortfarande kvar. Jag predikade där nyligen. Det var över 200 på mötet i kapellet och 25 dödsdömda fångar blev födda på nytt. Medarbetarna hörde vad jag sa när jag berättade att Herren ville ha en bibelskola i fängelset. Tänk om ingenting hade hänt. Skulle det ha gett dem tro på att jag hörde från Gud och vandrade med Honom? Nej! Men frukten har blivit ett exempel för dem.

Lydnad för Guds Ande. Att vandra med Honom. Att demonstrera att Han är med dig. Du känner din Gud. När du bär den attityden av ledarskap, och när du demonstrerar den anden av ledarskap, så vill människor följa dig. Inte ole dole doff, inte dörr nummer ett, två eller tre. Det är den anden av ledarskap som vi måste överföra till andra.

LEDARSKAP: BEHOVET AV SYSTEMATISK ORGANISATION

Titta igen i Josua kapitel 1. Verserna 10-18 återger de praktiska steg som togs för att flytta Israels barn in i löfteslandet. Det kommer alltid att finnas både det praktiska och det andliga att ta itu med. Titta noga på dessa verser och du kommer att se hur Josua delegerade ansvaret. Guds tjänare måste också lära sig att arbeta med det praktiska så som Josua gjorde. (Jos 1:10-17).

Du kan se att Josua genomförde en systematisk organisation för att kunna fullfölja den uppgift som Herren hade gett honom. Han tog helhetsbilden och bröt ner den i mindre bitar. De två och en halv miljonerna israeliter bröts ner till mindre grupper som var lättare att hantera och för att lättare kunna kommunicera med folket. Som predikanter och tjänare i Guds rike måste ni, jag upprepar, måste ni använda systematisk organisation. Ni måste bryta ner det hela i mindre bitar.

Gud talade till mitt hjärta och sa, "Hjälp mig att ta Ordet om tro till Västafrika." Herren bad mig att hjälpa Honom att göra det. Han bad mig inte att göra allt själv. Living Word Missions arbetar med människor i andra länder. Vi är inte upptagna av att det ska vara vi som ska ha kontrollen över allt och ha vårt namn på allt. Vi arbetar tillsammans med många andra. Vi gör bara vår del. Vi ska hjälpa till att ta ordet om tro till Västafrika, och Gud har sagt åt oss att göra det genom bibelskolor. Det är så Han har lett oss. Det är vår strategi. När man ser på det från utgångspunkten av systematisk organisation, är helhetsbilden att ta ordet om tro till Västafrika genom samfundsberoende bibelskolor. Vi har tagit helhetsvisionen och delat upp den i mindre bitar. Vi har evangelisation, barnarbete (inklusive bibelskola för barn), administration, lovsång, hjälptjänster, och bibelundervisning i skolorna. På detta sätt kan arbetet genomföras med större lätthet och effektivitet. Vi har någon som är ansvarig för varje område. I vårt arbete just nu har vi heltidsanställda som ansvarar för specifika områden. Under dem finns det bibelskolelever och andra som redan gått bibelskolan och arbetar frivilligt. Det är hundratals elever som är ute på gatorna varje vecka och predikar evangeliet i team. Dessutom undervisar hundratals i de allmänna skolorna varje vecka, och det slutar inte där.

Till exempel, två utexaminerade från Freetown Bible Training Center driver en av Sierra Leones ledande sjukvårdsinrättningar. Det byggdes upp av den här mannen (en läkare) och hans fru. Hon började på bibelskolan, blev född på nytt, andedöpt och övertalade sedan sin man att börja. Dessa driver ett andefyllt sjukhus som brinner. De ber för sjuka. Många mirakler har skett där på sjukhuset. Människor kommer från alla håll, när de har fått höra talas om vad som händer. Vi har hjälpt till med material till sjukhuset och gett dem utrustning för en tandklinik. Det är ett andefyllt, brinnande kristet sjukhus i Sierra Leone.

Arbetet skulle inte kunna genomföras effektivt om det inte funnes ett organiserat system bakom. Du måste lära dig hur man delegerar ansvarsuppgifter, anförtror andra med en del av bilden.

EN DEFINITION AV LEDARSKAP

Att motivera, inspirera, utmana, uppmuntra, träna och utrusta; det är en definition av ledarskap. Du som ledare är kallad att motivera, inspirera, utmana, uppmuntra, träna och utrusta troende att fullborda Guds plan för deras liv. Jag har ofta hört undervisning om ledarskap. Många lägger felaktigt skulden, när man diskuterar misslyckanden i ledarskap, på att människor inte har någon att följa. De säger att efterföljare saknar ledare. De som lär så påstår att det inte finns tillräckligt med visionärer att följa. Jag håller inte med.

Jag håller inte med den undervisningen därför att en ledares jobb är inte att få människor att följa honom. En ledares jobb är att få människor att följa Jesus. Efterföljare måste ansluta sig till den himmelska visionen som vi redan har nämnt. Många ledare ger intrycket av att det är deras uppgift att motivera, inspirera, utmana, uppmuntra, träna och utrusta andra att hjälpa dem fullfölja deras vision. Det är dumheter. Misslyckande kommer tveklöst att komma när människor följer andra människor och inte Gud. Få dem att följa Gud, den himmelska visionen, och, ja visst; en visionär. Håll det bara i rätt ordning.

Ledare måste bistå andra, hjälpa dem att fullborda Guds perfekta plan för deras liv, inte planen för ledarens liv. Om Guds perfekta plan för några är att flytta till Kina, vem är då jag att stoppa dem eller göra att de tappar modet därför att det inte passar in på mina behov eller min vision? Kom ihåg vad vi redan talat om när det gäller "jag" och "mig" syndromet. Ledare känner sig ofta hotade; de vill beskydda sin tjänst. Det finns de som försöker att hålla alla nära omkring sig. Men det bästa sättet att lyckas är att ta dina bästa medhjälpare och knuffa ut dem. Få ut dem! Motivera dem, inspirera dem, utmana dem, träna dem, utrusta dem att fullfölja Guds plan för deras liv och att göra vad som än krävs och gå varthelst det behövs.

Som ledare har du tillräckligt med ansvar på dina axlar. Du behöver inte lägga till din lista att kontrollera andra människors liv. Jag har tillräckligt besvär av att ta hand om min fru, mina två barn och några guldfiskar. Jag behöver inte ta på mig mer ansvar genom att försöka kontrollera andra. Du behöver ha en frigörande attityd, inte en kontrollerande. Befria människor; håll dem inte nedtryckta. De tillhör inte dig, de är Hans!

När jag bad en gång, sa den helige Ande, "Russ, det bästa sättet att få människor att följa dig är att inte försöka få dem att göra det." Ja, jag är kallad av Gud och jag har en vision. Jag är en ledare, men människan Russ Tatro kommer att göra dig besviken. Paulus säger, "Följ mig som jag följer Kristus." Med andra ord, följ Kristus i människan. Människor kommer att svika dig, men inte Kristus i dem. Så vad gör du? Få inte människor att följa dig; få dem att följa Kristus i dig. Om du ser något i mig som lockar dig och du hakar på samma himmelska vision, okej. Men följ Kristus!

Som tjänare måste man få folk att se på Kristus. Kom ihåg, du är inte den stora stjärnan! Du följer Jesus, och ditt exempel kommer att bli ett vittnesbörd för dem. Om de ser upp till Kristus, kommer de inte att falla när du gör ett misstag eller när du säger något som är fel.

En annan sak som man måste hålla i minnet är detta: När det är dags för dem som du

tränat att gå vidare, låt dem gå. Håll dem inte nere eller kvästa ("Jag tänker inte låta dem predika för mycket eller göra för mycket för då kanske folk tycker mer om dem än om mig. De verkar applådera honom mer."). Ge folk en chans. Låt dem blomma ut. Ge dem möjligheter.

Delegera Ansvar

Delegera och anförtro ansvarsområden till andra. Ge dem som arbetar med dig ansvar och den auktoritet som följer med det. Ge andra en chans att lyckas eller misslyckas. Du måste inte kontrollera hela showen. Du måste inte bestämma över allt. Faktum är att du kommer inte att vara framgångsrik i längden om du gör det.

Alla gör vi misstag, så låt inte det hålla dig tillbaka från att delegera ansvar. Få in folk på fängelserna, ut på gatorna och in i bostadsområdena. Få dem aktiva. Ge dem en chans. I allmänhet finns det bara tre tillfällen att predika från talarstolen i en kyrka varje vecka, men möjligheterna är enorma om man ser bortanför det. Människorna du tränar till lärjungar behöver erfarenhet. Hur ska de kunna växa om du inte tillåter dem att försöka?

När jag åkte till Guatemala sa man till oss att vi inte kunde predika på ett år. Och vi skulle bara vara där i ett år. Det var den värsta nyhet jag hade fått. Jag hade just gått ut bibelskolan och var otålig att få predika. Jag sa, "Om jag inte kan predika från talarstolen, kommer jag att predika på gatorna eller i fängelserna." Och det var då jag fick smaken på det. Sen åkte jag till Afrika. Jag hade bara varit ute ur bibelskolan i två år när jag kom till Liberia. Tack Gud att jag hade haft möjlighet att predika massor med gånger under årens lopp. Det hade utvecklat gåvan i mig. Därför vet jag hur viktigt det är att ge andra en chans att utveckla och pröva sig själva. Att låta dem gå ut och använda vad de fått. Delegera och ge människor en chans.

Var inte rädd för att ge de nationella som du tränat en chans. Jag får fler inbjudningar att predika än jag kan åka på när jag är i Afrika. Jag har alltid ett antal möten jag kan ge till de unga predikanter som jag tränar. Jag ser sedan hur de utvecklas. Det är så man tränar dem. Se hur de blommar och när de gör det kan du ge dem mer och mer ansvar tills de själva blir ledare.

Personligt

Som en sidonotering skulle jag vilja dela med dig om det enda som hindrar mig från att arbeta med någon. Det är inte om de gör misstag. Människor kommer att göra misstag, som jag redan sagt. Det är en del av processen att lära sig och växa. Jag kommer inte att arbeta med personer som har ett attitydproblem som de inte vill rätta till. Om en person inte vill korrigeras en felaktig attityd, är det inte mycket jag kan göra för dem. Samma sak händer i själavård. Det värsta du kan höra från någon är, "Jag har försökt med det, men det fungerade inte. Det fungerar inte för mig." Om du visar dem vad Guds Ord säger i deras situation och de fortfarande insisterar på sin egen väg, har du inget utrymme att hjälpa dem. Om de inte låter Gud själv tala till dem, kommer inte du heller att göra något större intryck. Om en person blir olärlig finns det inget du kan göra. Om någon utvecklar en dålig attityd och inte vill ändra sig kan du lika gärna låta dem gå. Om du hänger kvar för länge kan de och deras attityd förstöra för dig. Ett ruttet äpple i

en korg kan göra stor skada om det inte tas bort snabbt.

ERSÄTT INTE GULD MED KOPPAR

Låt oss titta i 2 Krönikeboken kapitel 12, och läsa berättelsen om kung Rehabeam. Herren hade tillåtit kung Sisak av Egypten att komma emot Jerusalem därför att kungen och hela Israel hade gått emot Herren och glömt hans lag. ”Så drog nu Sisak, konungen i Egypten, upp mot Jerusalem. Och han tog skatterna i Herrens hus och skatterna i konungshuset; alltsammans tog han. Han tog ock de gyllene sköldar som Salomo hade låtit göra.” (v.9). Vers tio säger oss att kungen gjorde sköldar av koppar för att ersätta dem av guld som hade stulits.

Koppar är skinande som guld, och för det otränade ögat ser det ut som om det skulle kunna vara guld. Rehabeam ersatte ett dyrbart föremål med ett som var mindre dyrbart. De flesta märkte troligtvis ingen skillnad. Samma sak händer i tjänsten för Gud. När man börjar tänka att man ska uppträda, kan detta hända ganska enkelt.

När man predikar Ordet och människors ögon öppnas, det är framgång. När man betjänar och man får kunskapens ord eller man lägger händerna på de sjuka och de blir friska, det är framgång. Ja, det är det verkligen. Är allt detta av rent guld? Ja! Men likaväl som Andens gåvor är av rent guld så kan det finnas en frestelse att ersätta det verkliga med koppar.

Jag var på en nattvardsgudstjänst där pastorn talade ut ungefär tjugo kunskapens ord om helande. Efter nattvarden sa han, ”Okej, Du som fick ett kunskapens ord angående din sjukdom och blev helad, stå upp.” Inte en enda person ställde sig upp. Han missade tjugo gånger i en enda gudstjänst.

En annan gång var min fru och jag på en konferens. Vi trodde då att hon hade en allvarlig sjukdom, och jag stod också i tro angående en allvarlig sjukdom i min kropp. Vi visste att en speciell predikant skulle tala under konferensen och vi sa, ”Där har vi det. Vi vet att man ska ha tro på Gud för sitt eget helande, men vi förlöser vår tro. När den här mannen ber för oss, kommer vi att bli helade.” Jag till och med bad Gud att predikanten skulle dela ett par vittnesbörd som bekräftelse, och visst, han sa några exakta saker som jag hade bett Gud att Han skulle låta honom dela. Han kallade fram för helande och vi satt längst fram, så vi var de första i helandekön. Där var tusentals människor, men vi var nummer ett och två. Min fru var först och jag var tvåa. Predikanten kom fram till henne. Han la sin hand på hennes nacke och tryckte hennes huvud bakåt. Hon föll inte. Han sa ”Syster, du tar inte emot, du tar inte emot. Problemet är att du inte tar emot.” Så till slut föll hon ner på golvet. Jag stod där och tänkte, ”Okej, jag kommer helt enkelt att falla. Jag kommer att ta emot. Bara rör vid mig grabben, och jag kommer att falla. Om det är det du vill, så gör jag det. Jag vill bara ha mitt helande.” Han rör vid mig, jag faller för jag vet att det finns någon där bakom som tar emot mig (jag ville inte att han skulle knuffa mig eller oroas av att jag inte tar emot). Jag hade inte varit på golvet i två sekunder innan någon drog mig i armen och drog upp mig (det var en mötesvärd som sa att jag var tvungen att komma ur vägen). Tror du att jag fick mitt helande? Icke. Tror du min fru fick sitt helande? Icke.

Alla tyckte att mannen var så andlig därför att folk han bad för föll. Han var mer intresserad av att folk föll än att de blev helade. Vet du vad det tråkiga är? Detta händer

ofta i karismatiska sammanhang. Man ersätter guldets med koppar. Människor uppfattar det som om något händer när det egentligen inte gör det. Församlingen tror att Guds Ande faller och det får människor att falla när de i själva verket blir knuffade. Om Gud är med dig, behöver du inte knuffa omkull någon. Jag har sett folk falla i Afrika, där vi inte har några som tar emot. Jag har sett många falla på betongen utan någon bakom som tar emot. Jag har sett människor komma ca 1 1/2 meter från predikanten och det har sett ut som om någon slagit till dem i ansiktet. De har flugit baklänges och slagit ner andra på kuppen. Guds Ande har gjort det. Man behöver inte uppträda eller försöka göra något istället för Gud. Människor kan bli helade utan att falla.

Ett annat misstag

En andra varning: bara för att Herren gjorde på ett speciellt sätt en gång betyder inte det att Han kommer att göra likadant gång på gång på gång. Låt mig illustrera detta med en personlig erfarenhet.

Under mitt andra år i bibelskolan bad min pastor mig att predika i församlingen. Jag predikade om tionde och offer. Det var vad de hade bett mig att predika om. Hade de bett mig att predika om mirakler eller något sånt, då skulle jag ha varit upprymd. Mot slutet av predikan var det bokstavligen som om en mantel kom över mig. Och när det hände kom orden ut ur min mun: "Om du är här och du har blivit bedd för många gånger, men inte tagit emot ditt helande, kom fram. Du kommer att få ditt helande."

De kom fram, och jag gick till den första. Jag la mina händer på hennes huvud och började be. Jag rörde vid henne och det var som om hon var borta. Hon var redan på golvet. Jag kom till nästa person. Det var en stor man. Han hade ett invärtes problem. När jag la mina händer på honom var det som om Guds eld kom in i honom. Han gick och satte sig och damen som satt framför honom sa att det var som att sitta framför en öppen eld. Det var en sån hetta som kom ut ifrån honom att hon sa att det brände i ryggen på henne. Jag gick längs raden och såg under efter under ske.

Slutligen kom jag till den sista damen. Hon satt i rullstol. Jag la handen på henne och kände hur Guds kraft gick in i henne. Jag tog bort handen och sa, "Du har problem med dina nerver." Hon frågade, "Hur visste du det?" "Gud sa det till mig." Hon hade en typ av nervsjukdom som påverkade hennes muskler. Jag la mina händer på henne igen och började be en andra gång. Guds kraft gick in i henne, men hon gick inte.

Efter att ha betjänat henne ett tag och församlingen bad, sa jag, "Hur tror du att jag visste att du hade en nervsjukdom?" Hon svarade att hon inte visste. Jag sa, "Gud visade det för mig så att du skulle veta att det var Gud och inte jag." Du förstår, hon såg på mig som människa. Hon behövde få bort blicken från mig och se på Gud istället. "Oh" sa hon (ögonblickligen kunde jag se en förändring i hennes blick). "Nej, du kunde inte ha vetat det. Så Gud berättade det. Så det här är Gud." Plötsligt kom en tanke till mig och jag frågade vad hon helst av allt ville göra.

Hon sa, "Jag vill kunna gå." Jag sa, "Då måste du göra något." Hon böjde sig ner och vek upp fotstöden. Hon reste sig upp och gick och sen slogs hon till golvet av Guds kraft. Någon såg henne på sjukhuset nästa dag. Hon gick längs korridoren med händerna upplyfta. Hon hade precis varit på läkarundersökning. Allt var bra. Hon

lämnade sjukhuset och gick helt själv (utan något stöd).

Efteråt kom en ung flicka i församlingen fram till mig och sa, "Broder Russ, det var underbart. Det var precis som att se Jesus." I månader kunde man ha trott att jag var som Jesus själv: "Välsignad vare Gud. Jag är precis som Jesus!"

Var snäll och kom ihåg vad jag försöker berätta för dig. Kom ihåg att vi talar om att ersätta guld med koppar. Kom ihåg att jag har redan varnat dig för pressen att lyckas och hur det kan påverka din tjänst.

Så blev det för mig nästa gång jag fick tillfälle att predika. Det var dags för förbön och jag sa, "Om du är här och du har blivit bedd för många gånger utan att ha blivit helad, kom fram. Kom fram hit. Du kommer att få ditt helande."

Det fungerade inte. Ingen blev helad.

Man måste alltid komma ihåg att det är inte en själv som gör det, det är den helige Ande. Ibland får vi för oss att vi har räknat ut hur det ska gå till. Bara för att man varit använd av Gud några gånger ska man inte tro att det var en själv som gjorde det eller att man vet precis vad som kommer att hända. Den helige Ande gör inte på samma sätt varje gång. Om man börjar tänka så kommer man att börja "uppträda" för att möta kraven. Det är väldigt farligt.

Man kan också gå i fällan att tro att man inte behöver att förbereda sig. Man måste be och vara förberedd. Håll budskapet fräscht. Var säker på att du håller dig själv igång. Man kan fastna i fällan om man inte gör dessa saker. Det kan hända.

Ersätt inte guld med koppar. Knuffa inte omkull människor. Börja inte med trick (t.ex. vatten från Jordan eller trä från det heliga landet). Lägg inte villkor på Guds smörjelse. Hans smörjelse och kraft är inte till salu. Man kan inte köpa svar från Gud. Var mycket försiktig!

Jag åkte till en konferens där en speciell person predikade. Folk flög i backen. Det var den starkaste smörjelse som jag någonsin hade sett. Lite senare kom en annan konferens med samme talare. Den gången kallade man fram en bibelskolelev för förbön. Det var jag. Då förstod jag varför folk flög i backen. De blev knuffade så hårt att de hade ingen chans att förhindra att de ramlade. Det är sorgligt! Min fru och jag fick ingenting i det mötet heller. De var mer intresserade av hur det såg ut än av att människor blev betjänade.

Alla är inte såna. Men det är många som ersätter guld med koppar. Det finns ingen formel att lära sig eller en serie handlingar att utföra. Man måste vara ledd av den helige Ande. Försök inte att manipulera en situation! Förförelse kommer att krypa in när man blir mer intresserad av synliga, utvärtes tecken på "framgång", än människors behov. Det är en farlig situation att vara i. Tillåt inte dig själv att bli frestad att ersätta guld med koppar. Det är inte värt det!

TIDSPLANERING

Will Rogers är känd för att ha sagt "det är inte vad du gör varje dag som är det viktiga, men vad du får gjort." det är en viktig aspekt av effektivt ledarskap. Om du ska vara framgångsrik i din roll som tränare av lärjungar, måste du prioritera i din tid och i dina uppgifter. Var tillräckligt organiserad för att göra "att göra" listor, för att inte kasta bort tiden.

Första steget i prioriterandet är att ta reda på var centrum på målet är för dig. Fråga dig själv vad du är kallad till, och jobba sen utifrån det. Frestelsen, speciellt i början, är att vilja göra allting. Du kan omöjligt göra allt som pockar på uppmärksamhet. Du vill inte bara träffa målet; du vill träffa mitt i prick. Du vill vara i centrum av Guds vilja.

Du behöver fatta beslut om vilka inbjudningar du ska acceptera, var du ska spendera din tid, hur mycket tid du ska spendera i lovsång och tillbedjan inför Gud, och hur mycket i bibelstudier. Listan kan göras lång. Med så mycket som vill uppta din tid är det väldigt lätt att hamna i marginalen. Det kan till och med vara bra saker, men inte nödvändigtvis Guds saker. De kan vara bra idéer, men inte Guds idéer för dig. Det kan även vara så att du sträcker ut dig för mycket. Om du kommer hem på kvällen fullständigt utsliten och grinig, bråkar med din fru eller man och har dåligt tålamod med dina barn, behöver du troligen göra dig av med några saker som stjälar din tid. Du kanske inte klarar av alltihop vid den här tidpunkten i livet.

Bestäm ett schema som du och din familj klarar av. Dina prioriteringar måste vara väl redogjorda för. Lämna inte rum för frågetecken. Du vill träffa mitt i prick. Det är till ingen nytta för dig att vara i tjänst, och nå ut till människor dagligen, om du och din fru eller man slåss som katt och hund hemma. Eller din rumskamrat om du är ogift. Den sortens livsstil är inte Guds bästa.

Jag fick lov att fatta samma sorts beslut för en tid sedan. Jag reste mycket och min fru tog barnen till kyrkan söndag förmiddag, söndag kväll, onsdag kväll och torsdag kväll. Längre kunde vi inte förstå varför barnen var sjuka så ofta. De kämpade mot sjukdom hela tiden. De gick på dagis och i andra klass vid det tillfället. Kvällar när det var möte kom de inte i säng förrän halv tio eller tio. Små barn behöver vara i säng mellan åtta och halv nio. Våra barn också. De behöver åtminstone tio eller elva timmars sömn varje natt. Jag fattade ett beslut och sa till min fru, "Älskling, ta dem inte till kyrkan på kvällsmötena." Hennes första reaktion var, "Älskling, vad ska de tänka om mig?" Jag sa till henne att hon gick dit av fel anledning. Hon höll med och resultatet blev friska barn.

Det finns en praktisk sida som många glömmar. Man måste hitta balansen! Det betyder inte att alla bara ska ta med sina barn på söndagsförmiddagsmötet. Man måste se var man är och hur mycket man själv och ens familj är kapabel att klara av för tillfället. Man växer. Man kommer att kunna göra mer, men alla är inte på samma nivå. Jag säger dig en sak: man kan gå ut och frälsa världen, men det finns inget så nedslående som att komma hem och ens fru är arg på en. Du kanske är ute och berättar för alla hur bra allt är när det i verkligheten är som ett helvete hemma. Kommer du att vara framgångsrik i det långa loppet? Nej!

Gör dig av med tidsfördrivet. Gör "att göra" listor. Bli organiserad. Ta bort sånt som

stjäl din tid. Hur många av er läser tidningen varje dag? Hur många tittar på TV? Är det synd? Nej! Men, kan alla läsa tidningen eller se på TV varje dag? Svaret på det är också nej. Om du kan hantera detta och det inte stjäl tid från ditt schema, är det inget problem. Om du kan läsa Bibeln, be och tillbe Gud - inget problem. Men sitt inte där och säg, "Jag har inte tid att läsa Bibeln..." när du har tid att läsa tidningen och se på TV. Det är lögn! Du har tillräckligt med tid. Du använder den bara inte vist.

Du ska ha din tid och ditt schema under kontroll och inte tvärtom, att ditt schema kontrollerar dig. Hunden viftar på svansen, det är inte svansen som viftar hunden. Du behöver ha kontrollen. Man hör folk säga att Gud skapade inte tillräckligt med timmar på dygnet. Det är inte sant. Gud visste precis vad Han gjorde när Han gjorde 24 timmar per dygn, 7 dagar i veckan och 365 dagar på ett år. Det är tillräckligt med tid för att få saker gjorda. Man måste bara prioritera rätt.

Undersök garderoberna

Det kan vara en god idé att undersöka dina garderober. Vad menar jag med det? Det sägs att man kan säga om en predikant kommer att vara framgångsrik eller ej genom att titta på hans hus eller bakgård. Kolla och se om det är rent och saker är på rätt plats. Om det är rörigt hemma, kommer det att vara rörigt annars också. Det är bara en bild på hur organiserad och disciplinerad man är.

Det skulle vara bättre för dig att backa lite. När du tar på dig för mycket, kan du inte göra ditt bästa. Det vore bättre att ha mindre att göra och göra det bra. Jag försöker inte säga att allt ska vara perfekt eller att man ska vara pedant och inte tillåta det minsta dammkorn hemma. Vad jag försöker säga är att saker och ting ska vara i ordning.

Befordran - Mer ansvar

Man måste kunna klara av det man har innan Gud kan ge en något annat. Tror du att Han kommer att ge dig mer ansvar om du inte kan klara av din familj? Bibeln säger att vi måste ha våra egna hus i ordning innan vi kan få ansvar för Guds hus. Ta inte för lätt på dessa praktiska saker som vi har gått igenom. De är som grunden på en byggnad. En stark grund = en stark byggnad. En svag grund = en svag byggnad.

Befordran i Guds rike betyder bara mer ansvar. Gud kommer inte att ge dig mer än du kan klara av. Han kommer inte att lasta på dig mer om du inte kan ta hand om det du redan har. Du är en förvaltare i Guds rike. Var vis!

GÖR ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR: SAMMANFATTNING

Att göra alla folk till lärjungar: det är vad missionsbefallningen handlar om. Om du tillämpar dessa principer i ditt liv och i din tjänst, kommer du förhoppningsvis inte att göra hål i din egen båt. Du vill inte vara en predikant som är självförstörande. Många har sprängt sönder sina egna tjänster. Det behöver inte hända dig.